Les nostres rutes a peu

Volum IV

151- Faig Pare (Tarragona)
152- Eslida La Costera
153- Roca de la seda
154- Veo – Aín - Alcúdia
155- Azuebar – Penya foradada o “Ajuerá”
156- Alcúdia de Veo – Cova del bou - Castell
157- Tirig – Alt de Petrers
158- Alcúdia de Veo - Jinquer
159- Volta per Torralba del Pinar
160- De Ribesalbes a Fanzara
161- La Dehesa
162- Cresteig pels òrgans de Benitandús
163- Ludiente – Les pedroses (“Loma sin cabo”)
164- Les coves de Valltorta
165- Les muntanyes de Vall d’Alba
166- Bosc de Palomita
167- Serra del Solà – Olivera Sinfo
168- Pantà de Maria Cristina
169- Tossal de Mortorum
170- Castell de “Viñaza”
171- Pelejaneta – Tossal del Molló
172- Mas d’Alentao – Collet de la Palomita
173- Els Ivarsos – Font del Mas del Vent
174- Mas de la Marina – Tossal de Paquito
175- Villahermosa del Rio – La Tosca
176- Montegordo
177- Golosilla
178- Alt de l’Atzervar
179- Higueras – Alt d’Elvira
180- Puntals de la serra del Toro

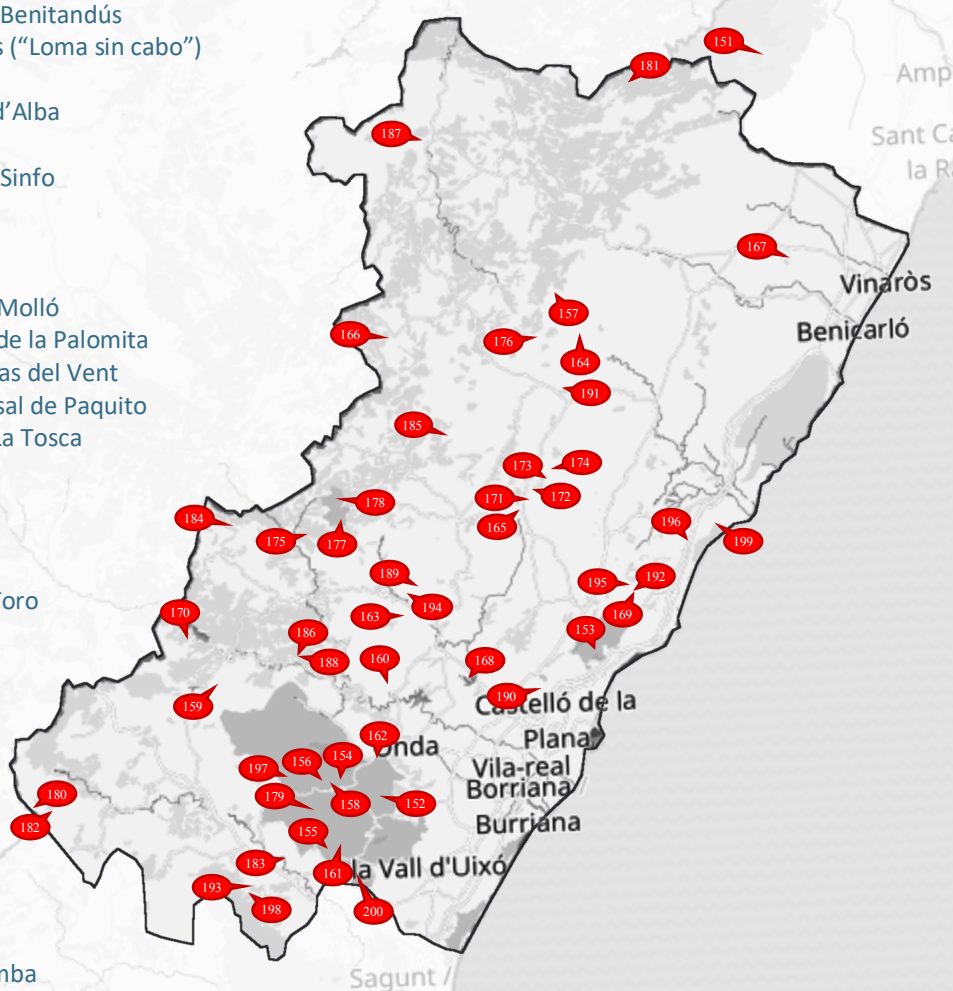

181- Fredes – Cova de l’aire
182- Volta per la Juliana i la Salada
183- Volta per Castellnovo
184- La creu del Ferrer
185- La carrasca de Culla
186- Els Mors (Los Mores)
187- Forcall – Mola de Garumba
188- Al Mas de Cabeço pels Gabites
189- Mas de la Costa – Cabeço Roig
190- Penyeta Roja – Muntanya Negra
191- Albocàsser – Font de la Tosca
192- Treballadors I
193- Altura – Alt de Vizcaíno
194- Naixement del riu Llucena
195- Treballadors II
196- El Quartico
197- Matet – Alt de Carro
198- Cova del Rat Penat
199- Les Torberes de Torreblanca
200- Algar de Palància - Moncavall

Ruta 151:
Faig Pare

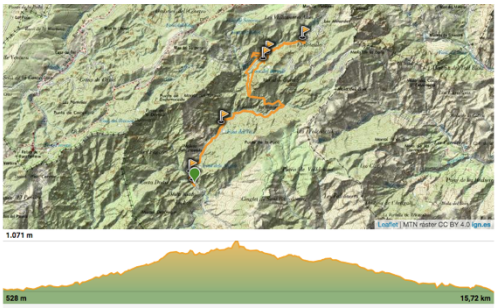

Punt d'inici i final de la ruta:
Àrea Lleure de la Fou (Ulldecona)

Deixem el cotxe i caminem per la pista en direcció al Faig pare. De seguida arribem al toll dels sabaters i més endavant, quan fem 1,5km més, trobem la font del teix.

Seguim pujant i gaudim de les vistes i del paratge des del racó de l'avellanar, són impactants. Al collet de l'Herba Sana trobem unes paletes que ens indiquen la senda que anirà al pi gros i a la font del Retaule.

Durant la senda trobem un pi caigut que obstaculitza el nostre pas. Ens desviem i ens dirigim cap a la sendera que anirà al pi gros. El pi gros del Retaule, amb una alçada de 32,4m i un perímetre en la base de 7,32 fan el pi negre més gruixut de tota la península ibèrica.

Tornem a baixar per la mateixa sendera que ens ha portat al pi gros i continuem per la sendera que ens havia fet desviar el pi caigut arribant a la font del Retaule.

Agafem la pista introduïnt-nos dins de la fageda del Retaule. A pocs metres arribem al Faig pare o del Retaule.

Amb més de 250 anys i amb una alçada de 24,6m i la seua forma del tronc i dels arrels el fa ser un faig majestuós.

Lloc ideal per a fer-nos el nostre cafenet i gaudir del saborós pastís de ron amb panses de M. José.

Tornem a la pista de Vallcaneres Altes i la tornada la fem per la pista fins a arribar a l'encreuament del Retaule on ens desviarem per la pista de la Fou. Des de la pista podem albirar la grandària del pi gros.

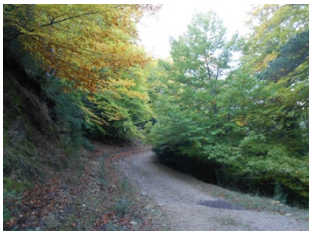

La pista de la Fou transcorre pel barranc del Retaule per a després anar cap al collet de l'Herba Sana. A partir d'ara el camí de tornada el farem pel mateix que hem vingut fins a tornar a arribar al cotxe.

Ruta 152:
Eslida – La Costera

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Eslida

Ens endinsem cap al poble en direcció cap a l'església parroquial El Salvador datada des del S.XVII i portar-nos al camí de l'horta d'Alfeig.

Travessem el barranc de Xova seguint les marques del GR 36 cap al camí de Castro, on ens trobarem la font amb el mateix nom.

El final del camí es convertirà en sendera que transcorrerà al costat del barranc de Castro.

Anirem pujant fins a arribar al coll roig o d'Eslida on les vistes cap al Barranc d'Eslida són meravelloses. A l'arribar al coll pugem per la sendera que puja al cim de la Costera.

A mesura que pugem gaudim de les vistes cap a Artana, Penyagolosa i el litoral castellonenc.

Arribem al cim, lloc fantàstic per a fer el nostre cafenet i gaudir del pastís Reina de Saba de M. José.

Després d'una bona estona, és hora de baixar del cim. La sendera de baixada és espectacular, les vistes, el camí i el paratge fan d'un caminar molt agradable.

Mentre baixem trobem la font dels llops i arribem al camí de l'horta seca.

Pel mateix camí arribarem a la font de Matilde. Sols ens queda pujar cap a la urbanització El Castillo i acabar la ruta d'avui.

Ruta 153:
Roca de la Seda

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Benicàssim

Caminem pel camí que es farà en sendera i ens portarà al començament de la senda que puja a la roca de la seda. Nosaltres no agafem la sendera de la roca de la seda i girem a l'esquerra just on es troba una piscina.

Passem de llarg la piscina i trobem una reguera que caminem per dins fins al final, lloc a on baixarem per una finca abandonada i caminarem per una sendera que naix a la nostra dreta.

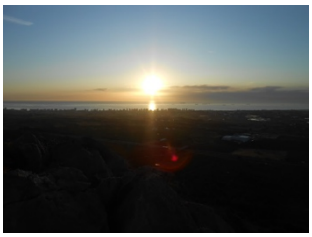

La senda va pujant i a mesura que agafem altura les vistes cap a la Plana es fan meravelloses. Arribem just abans de les serretes per a fer la pujada al més alt de la ruta d'avui, el tossal de Ribalta.

Les vistes des del tossal cap al desert són fantàstiques. Seguim avant en direcció a la roca blanca i la de la seda.

Mentre caminem trobem un tossalet que ens fa molt de goig pujar-lo, ens desviem i tenim la sort de gaudir les vistes d'aquest tossal.

Tornem a la mateixa sendera i primer pugem a la roca blanca (segons ens indica el mapa Raster) i dalt es troba el molló de terme.

Baixem per intuïció cap a la roca de la seda. I de seguida tornem a pujar a la roca de la seda. Les vistes, al igual que tot el camí des de dalt són meravelloses. Parem a gaudir del cafenet i del pastís original de M. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment baixem de la roca de la seda i just al baixar caminem entre l'escletxa i la roca.

Seguim per la sendera però deixem a la nostra dreta la de baixada per a dirigir-nos a l'últim cim anomenat també com a roca blanca segons el cartogràfic valencià.

Les vistes des d'aquest cim cap a Montornés i Benicàssim són també fantàstiques. Ja sols ens queda baixar del cim i dirigir-nos al final de la ruta d'avui.

Ruta 154:
Veo – Aín - Alcúdia

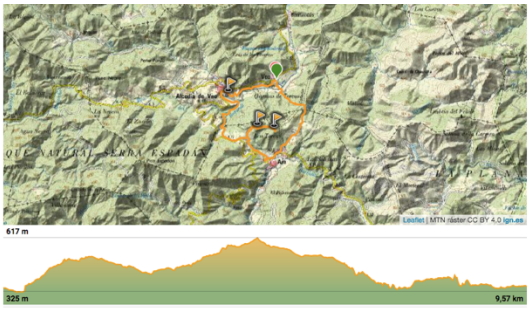

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Veo

Caminem pel GR 36 en direcció a Aín. Només travessar el riu de Veo comencem la pujada fins al camí d'Aín a Onda.

Durant tota la ruta seguim les marques del GR tant del 36 com del 333. Arribem a Aín i deixem el GR 36 per a agafar el GR 333.

Aquesta primera part del GR 333 el fem per asfalt a la vora de la carretera CV 223. L'asfalt el deixem just a l'arribar al barranc del Picaio on continuem per senda.

Ens desviem per a anar a la penya de la Campana. De camí a la penya arribem a la creu, sepulcre d'un tinent coronel mort a la guerra civil.

Arribem a la penya Campana, lloc ideal per gaudir del cafenet i pel pastís de formatge amb xocolata de M. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment tornem per on hem vingut i agafem el GR que ens havíem desviat.

Baixem pel GR 333, travessem el barranc dels morts i més baix caminem per una senda molt agradable per l'aigua del barranc del Berandín. Arribem a Alcúdia de Veo i ens desviem pel GR 36.

Baixem i al passar de llarg les ruïnes d'un molí d'aigua continuem per una reguera.

Les vistes cap al riu de Veo són fantàstiques. La reguera finalitzarà i acabarem la ruta d'avui per mig d'una sendera fins a Veo.

Ruta 155:
Azuebar – Penya Foradada o "Ajuerá"

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Azuebar

Primer anem a l'església de Sant Mateu abans d'abandonar el poble per a dirigir-nos cap a la ruta d'avui. Seguint el carrer llarg ens porta a una pista de terra on trobem unes paletes que ens indiquen cap al castell.

Pugem al castell del segle XII d'origen musulmà. Les vistes des del castell cap al poble són fantàstiques. Tornem cap a les paletes per a continuar la ruta. Continuem per la pista i caminem sempre agafant les pistes de l'esquerra.

A l'arribar al coll del pou de Simó podem continuar recte per a pujar a la creu de la penya foradada o per la sendera de la nostra esquerra per a anar al forat.

Nosaltres primer anem a la creu i després anem al forat per a gaudir del paratge i fer-nos el nostre tradicional cafenet amb el pastís crocant de crema de llet i cafè de M. José.

Continuem la ruta anant al coll del pou de Simó on trobem uns mollonets que ens indiquen per on pujar cap a l'alt de les vinyes.

Caminant pel piló tornem a trobar unes magnífiques vistes cap a Azuebar. Arribem just al punt on podem baixar cap al poble o continuar per la sendera cap a l'alt de les vinyes.

Nosaltres continuem per a gaudir de les meravelloses vistes de l'alt cap a la calderona i l'espadà. Tornem per on hem pujat i ens dirigim al mateix lloc que ens havíem desviat cap a l'alt.

Baixem fins a la pista de terra on girarem a l'esquerra. La pista es farà en sendera i continuarem baixant fins a la rambla d'Azuebar on trobem un agradable paratge a la font de la teula.

Ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 156: Alcúdia de Veo – Cova del Bou - Castell

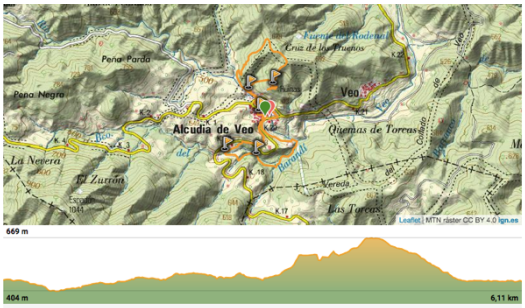

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Alcúdia de Veo

Just al pas de zebra trobem la sendera del GR 36 que ens indica per on hem d'anar. Baixem cap al riu Veo i continuem pel barranc del Berandín.

Caminar pel paratge del barranc del Berandín és molt agradable gràcies a l'aigua que porta cap al riu Veo.

Continuem pel barranc deixant el GR 36 per a arribar a la cova del bou. La cova és meravellosa per l'aigua que ix entre les roques de la cova.

Seguim endavant deixant el barranc per a endinsar-nos al barranc de Bàguera. Deixem el barranc seguint la sendera que es troba en tot moment molt ben definida.

Arribem a la font de la bassera tornant cap al barranc del Berandín. Seguim endavant, travessem el barranc i pugem cap a la carretera CV 223 on hem de caminar uns pocs metres per a deixar-la al començament del carrer de Castelló d'Alcúdia de Veo.

Travessem el poble per l'església de Sant Miquel l'Arcàngel construïda al segle XVII. Deixem el poble en direcció cap al riu Veo i només travessar el pont trobem les paletes dels GRs 333 i 36.

A l'altura de la font de Sant Pere deixem els GRs per a pujar al castell. El començament de la pujada és molt intensa i la fem sobre roca. Uns quants metres de forta pendent i albirem el castell

El Castell d'origen Àrab és el lloc ideal per les seves vistes cap Alcúdia de Veo per a gaudir del nostre cafenet i el pastís de llima i ricotta de M. José.

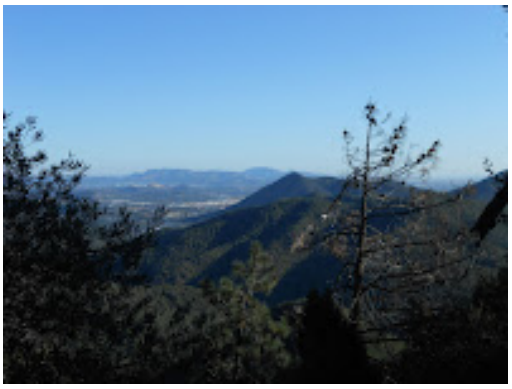

Després d'una estona gaudint del moment, continuem a la sendera que ens ha portat al castell i continuem pujant, aquesta part la pendent no és tant pronunciada

Arribem a la part més alta fent un curtet però agradable cresteig. Seguim la sendera ben definida i les paletes i els pilons que trobem pel camí indicant-nos per on hem d'anar.

Arribem al GR 36 i girant cap a l'esquerra ens anirem en direcció cap al poble. Ja sols ens queda arribar al poble i acabar la ruta d'avui.

Ruta 157:
Tirig – Alt de Petrers

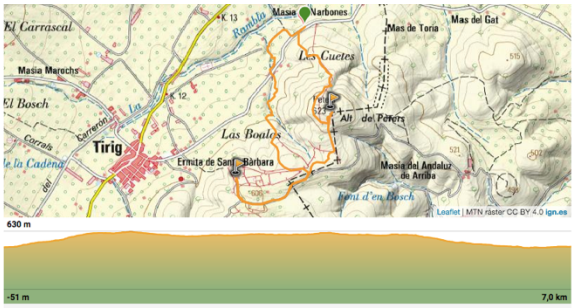

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Eslida

La senda es troba molt ben definida. El principi el fem pujant cap a l'alt de Petrers o la mola de la serra de Petrers. El paratge es troba ple de refugis de pedra seca.

A mesura que pugem les vistes són fantàstiques tant cap a Tirig amb el Montegordo al darrere com cap a la Tinença. Ens desviem de la senda per a anar a la mola i fer-nos la tradicional foto de grup.

Continuem per la sendera d'abans que ens portarà a l'assegador reial i camí de la costa mitjana.

Seguim abans i de seguida arribarem a l'ermita de Santa Bàrbara datada al 1603 serà el lloc ideal per a fer-nos el nostre tradicional cafenet i el pastís enrotllat Genovés de M. José.

Després de gaudir del moment tornem pel camí de la costa mitjana i arribarà un moment que hem d'anar amb molt de compte per a desviar-nos cap a l'esquerra.

Baixem cap al barranc de Cantallops només arribem a la carretera CV 134 i per les escalivades tornem cap a la carretera per a terminar la ruta d'avui.

Ruta 158:
Alcúdia de Veo - Jinquer

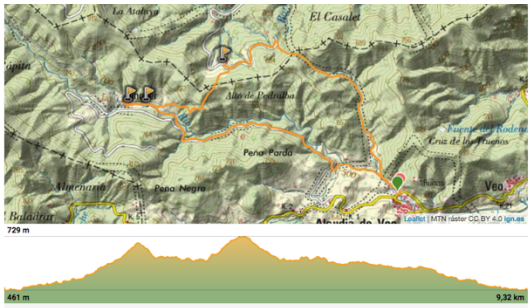

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Alcúdia de Veo

Caminem pel GR 36 al costat del riu Veo i només passar de llarg la font de Sant Pere ens desviem a la dreta. La llarga pujada ens portarà a la pista del Mas de la Campana. La senda és molt agradable gràcies al verd del paratge.

Arribem a l'altico de Pedro Molina on podem albirar el castell de Mauz.

Les vistes són fantàstiques. Arribem al mas de la Campana i tornem per la pista per a desviar-nos del GR 36 i anar cap a l'Alt de Pedralba.

Una vegada ens trobem per la part més alta trobem antigues trinxeres mirant cap al riu Veo. Aquesta part de la ruta gaudim encara més per la senda, per les vistes cap al riu i per l'espadà. Arribem a la font del Jinquer on es troba el GR 333 i continuem cap al Jinquer.

Després de visitar aquesta petita alqueria Andalusina protegida pel seu castell amb la seva església barroca dedicada a la Puríssima Concepció de Maria, fem la nostra tradicional paradeta per a fer-nos el nostre cafenet i la coca malfeta amb petites de xocolata i ratlladura de taronja de M. José.

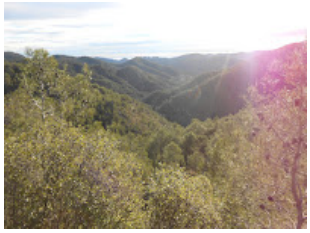

Després d'una estona gaudint del moment, tornem a la font i agafem el GR 333. Arribem a la pista del Jinquer i hem d'anar amb molt de compte per a no perdre's perquè arriba un moment que hem de deixar la pista del Jinquer per a agafar per mig d'una sendera de baixada a la pista de la Barrancada.

Deixarem la pista de la barrancada només trobem el riu Veo i el seguim fins a arribar al poble d'Alcúdia de Veo.

Ruta 159:
Volta per Torralba del Pinar

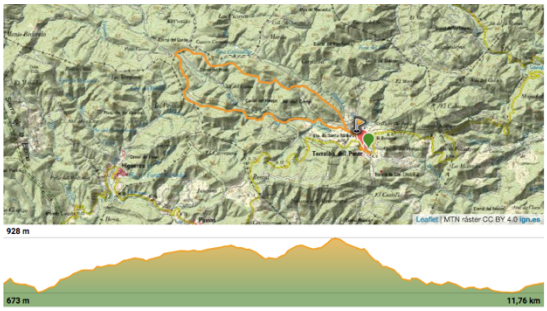

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Torralba del Pinar

Ens dirigim per la CV 205 cap a la pista de Torralba on trobarem les senyals del GR 36. Prompte arribarem a l'ermita de Santa Bàrbara deixant la pista de Torralba per a agafar una pista de terra seguint les marques del GR 36.

Caminem cap a la rambla del Català i només arribar el deixem per a continuar pel GR. Pugem fins a arribar al camí de Montàn on albirem la densa pinada del lloc, les vistes són fantàstiques.

Caminem una estona pel camí de Montàn fins a arribar al corral del Campico on el deixarem agafant una pista de terra que més endavant es farà sendera.

La sendera acabarà una altra vegada en el camí de Montán, que el tornarem a deixar una vegada arribem al prat. Al prat naix un sender local a la nostra dreta que l'agafarem.

Pujarem fins a arribar a l'alt de Bernabia on busquem un lloc per a pujar-lo però a causa de l'argilaga i la vegetació no trobem com fer-ho.

Desistim i continuem buscant un lloc per a gaudir del cafenet i del pastís de M. José. La senda cada vegada es fa més dificultosa perquè es nota que no ha sigut últimament molt trepitjada, menys mal que les vistes són fantàstiques.

Arribem a un lloc on podem fer el cafenet i parem. Després d'una estona gaudint del moment retornem a la nostra ruta d'avui. Seguim per la sendera poc definida en direcció a la rambla del Català on trobarem una pista de terra que ens portarà al final de la ruta d'avui.

Ruta 160:
De Ribesalbes a Fanzara

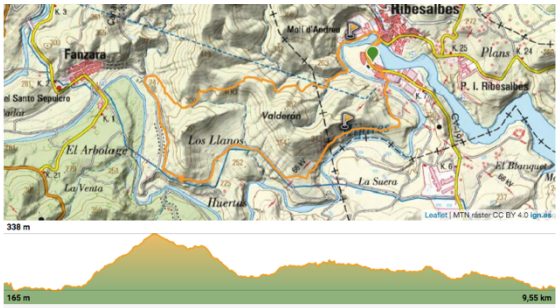

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Ribesalbes

Després de travessar el pont i deixar el molí d'Andreu trobarem una pista de terra que prompte es farà en sendera. La senda es troba molt ben definida i pugem pel barranc de les pedreres.

Seguim endavant deixant Ribesalbes i a mesura que pugem les vistes del lloc són fantàstiques. Prompte albirem Fanzara, Penya Saganta i el Turió.

Baixem i a l'arribar al camí de Ribesalbes girem a l'esquerra. A partir d'aquest moment no deixem el riu Millars de referència.

Arribem a un punt del camí de Ribesalbes ideal per a fer-nos el nostre tradicional cafenet acompanyat de la saborós suflé de Salisburgo obra de M. José.

Després de gaudir del moment continuem caminant pel camí de Ribesalbes.

Hem d'anar amb molt de compte per a agafar la sendera que ens portarà a Ribesalbes sense deixar el GR 333.

Arribarem a Ribesalbes per la central elèctrica i travessarem el riu Millars pel pont de Remi. Ja sols ens queda arribar al final de la ruta d'avui.

Ruta 161:
La Dehesa

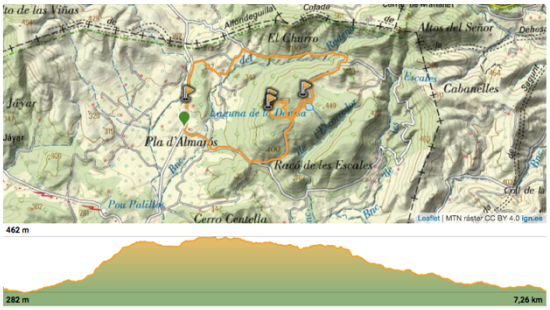

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí d'Escalas (Azuebar)

Després d'uns mesos sense poder gaudir de la nostra afició a causa del Covid-19, avui ha segut el primer dia que hem pogut retornar, havien moltes "ganetes".

Caminem pel camí d'Escalas en direcció cap al barranc del pinastre i prompte trobem les paletes del PR-CV 320.

Caminem cap a la Dehesa per la "Rocha las muelas". Prompte ens desviarem per la pista de l'esquerra pel camí la Dehesa.

El camí ens portarà a la llacuna del mateix nom. Per la mateixa pista, just a l'arribar on es troba un mirador cap a la llacuna, ens trobem un pi monumental.

Després de gaudir de les vistes de la laguna, retornem per a anar cap al mirador "la cagà" lloc ideal per a fer el nostre cafenet.

Abans, la sendera ens porta cap a la pedrera "Ruejos", feient moles per als molins, bé hidràulics o de tracció animal. Trobem per la senda algunes moles.

De seguida trobem una paleta que ens indica cap a on hem d'anar per a gaudir de les vistes del mirador "la cagà".

Arribem al lloc ideal per a gaudir de les vistes i del nostre cafenet. Avui hem trobat a faltar el pastís de M. José.

Després de gaudir d'una bona estona del moment continuem per la sendera senyalitzada pels postes, arribem a l'arenal, una llacuna desecada o aiguamoll estacional que va servir per a l'extracció de sorra i graves per a la construcció.

Continuem i tornem a arribar al camí la Dehesa, tornem a la llacuna, la tornem a visitar i continuem fins a arribar una bifurcació amb el camí dels "Juncaricos".

Caminem pel camí dels "Juncaricos" fins al començament del camí de la canasta on girem cap a l'esquerra.

Per aquest cami podem albirar el mirador on hem fet el nostre cafenet. Continuem per la pista fins a arribar a la pista d'Almoroz i acabar la ruta d'avui.

Ruta 162: Cresteig pels òrgans de Benitandús

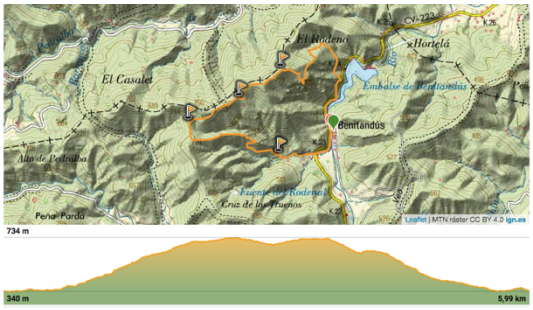

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Benitandús

Agafant el PRCV 161 ens dirigim cap a la carretera CV 223 i una vegada arribem a la carretera girem a la nostra esquerra fins a arribar al barranc de la sureda.

Pugem per la pista que es farà en sendera passant per la font de la sureda. La pujada és molt agradable gràcies a la companyia, les vistes i el verd intens del paratge.

Continuem pujant, albirem l'espadà per la seva cara nord, ens trobem un forn de calç, les trinxeres i el castell de Mauz.

Arribem al punt més alt de la serra per a fer-nos la foto grupal i baixarem al lloc ideal per a gaudir del cafenet.Una vegada arribem als òrguens trobem el lloc gaudim del molt esperat pastís de M. José, la misteleta, el cafenet i de les fabuloses vistes cap a l'embassament de Benitandús.

Després d'una bona estona gaudint del fantàstic moment és hora de continuar baixant. Arribem al camí de Benitandús a Suera que és per on passa el GR 333 i el PRCV 161 i ens portarà al final de la ruta d'avui. El camí de tornada és meravellós perquè tenim al front l'embassament de Benitandús.

Ruta 163:
Ludiente – Les Pedroses

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Ludiente

Ixim del poble pel carrer José Antonio cap al camí de "Los Majuelos" per a anar primer al mas que te el mateix nom que el camí. Les vistes cap al poble i cap al riu Villahermosa des d'aquest camí i del mas són fantàstiques.

Arribem al mas i al veure que el camí es fa molt complicat per la densa vegetació tornem per a anar per un altre camí cap a les pedroses ("loma sin cabo").

Caminem per una altra sendera no molt definida i també travessant el camp cap al camí de la Pobla. Arribem al camí que ens portarà de seguida al mas de la Pobla i continuem fins al final del mateix cap al barranc del Jaqués.

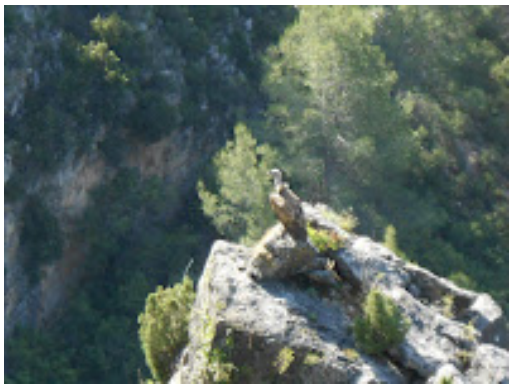

A partir d'aquest moment és imprescindible tindre el track a mà perquè la forta pujada i durant tot el recorregut de les pedroses es fa per on es pot.

Arribem al primer punt espectacular de la ruta, dalt de la cova alta tenim la sort veure al primer voltor.

Continuem pujant per on podem, la pujada és molt complicada, albirant la mola on es troba la finestreta d'Argelita o de Ludiente. Aquest tram és fantàstic.

Seguim endavant fins a arribar al punt més alt, les pedroses ("loma sin cabo"). Després de veure les meravelloses vistes baixem cap a les Penyes.

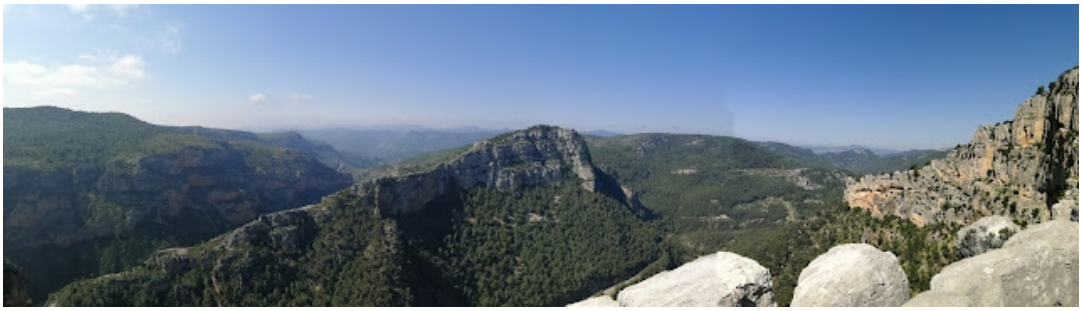

Arribem a les Penyes, lloc ideal per a gaudir de les impactants vistes, el cafenet i gaudir del fantàstic pastís de poma i caramel a l'estil Tatin de M. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment continuem la ruta d'avui. Seguim caminant per on podem fins a arribar al mas i al camí del Mas de Vicenta.

No deixem el camí passant el barranc de Jaqués, pels peus de la penya de l'Àguila (La atalaia) i just a la partida del pla trobem a la nostra esquerra un molló per on baixarem. Es una antiga sendera PR no molt definida i a vegades es fa complicat el caminar.

Hem de tornar a anar amb molt de compte amb les antigues marques de PR per a no perdre's. Arribarem fins al peiró del cementeri. Arribem a Ludiente i ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

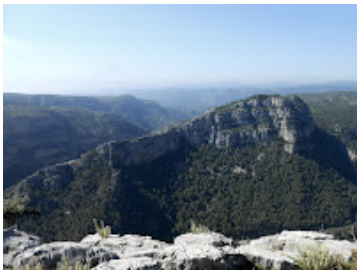

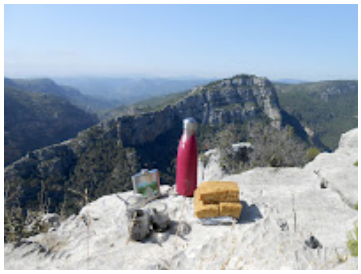

Ruta 164:
Les coves de Valltorta

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Tirig

Agraïm al museu de la Valltorta pel magnífic treball que estan fent per la conservació del nostre patrimoni. Aquesta ruta és experimental gràcies a la col·laboració amb el Museu.

Caminem per una pista cap al Mas de Cabriu on trobem una fantàstica construcció de pedra seca, aquestes construccions pertanyen a la llista Representativa del Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat de la UNESCO.

Seguim endavant per a arribar a un mirador on podem albirar el barranc de la Valltorta. És hora d'anar a la primera cova, la del cavall. L'entrada a la cova és magnífica.

És un abric situat al costat de la roca de les Tàvegues on trobem representacions del Neolític d'habitants de la Valltorta a l'holocé.

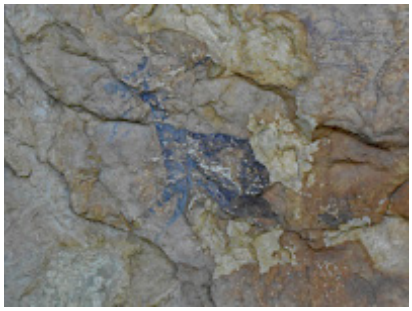

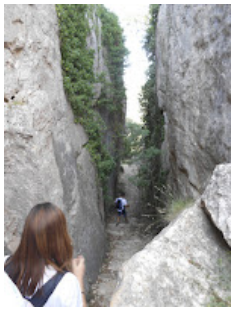

Va ser la primera descoberta l'any 1917 i trobem una escena de caça amb un grup d'arquers on aguaiten a un ramat de cérvols.

Deixem la cova i caminem per una sendera cap al barranc de les Tàvegues. Seguim la sendera on arribem a un mollonet on podem continuar per la mateixa sendera per lo tancat de Quico Carles i després a la dreta cap al camí de la font del bosc.

Nosaltres amb molt de respecte volem anar directament al Mas nou de Porcar per una sendera que és molt complicada seguir-la perquè no està molt definida.

Passem de llarg el Mas i caminem pel camí de la font del bosc. Pel camí ens desviarem per a anar al següent lloc, a l'abric del Mas d'en Josep on trobem una escena de caça cap a un porc senglar, un cap d'un bòvid i una figura humana grimpant.*

Retornem cap al camí per on hem arribat a l'abric i del camí ens portarà cap al barranc de la Valltorta. Hem d'anar amb molt de compte per aquesta part de la ruta que caminem pel barranc fins a arribar a la cova del civil, es fa molt pesada.

Pel barranc trobem una sènia, papallones i també veure les vistes cap a les coves des d'abaix. Fem una paradeta per a descansar i gaudir de la coca malfeta de M. José i del cafenet. Arribem a l'altura de la cova del civil o de Ribassals i camp a través pugem per on podem fins a arribar a la sendera que va a la cova.

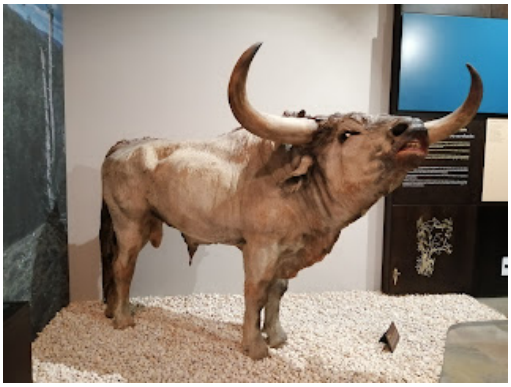

A la cova del civil podem distingir, cérvols, figures humanes, porcs senglars, arquers i una escena amb molts arquers dividits en dos grups amb cavalls, cérvols i cabres.

Deixem la cova i pugem cap al camí del pla de l'Om que ens portarà a l'ultima aturada de la ruta d'avui, el museu.

Ruta 165: Les muntanyes de Vall d'Alba

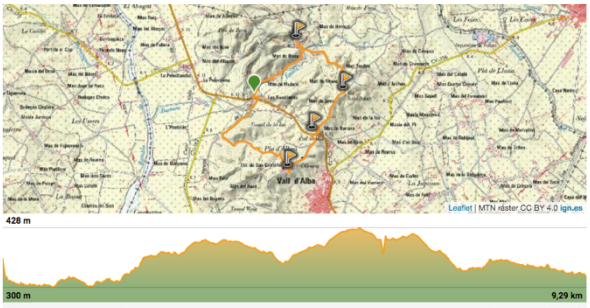

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de Beca (Vall d'Alba)

Ens dirigim cap a la ramblella i travessem el pont de la carretera i continuem endavant fins a trobar-nos unes paletes identificatives que ens indicaran per on anar. Deixem la Ramblella i agafem la sendera de la ruta de les muntanyes.

Les vistes cap al Penyagolosa són fantàstiques. La senda ens deixarà a la pista per on pujarem al costat del barranc fondo portant-nos cap al pou de l'Albea fins al camí de les Albees.

Girem pel camí a l'esquerra i seguidament a la dreta per a dirigir-nos cap a l'ermita de Sant Cristòfol creada fa poc temps a imitació de les ermites antigues. Les vistes des de l'ermita cap al desert i Vilafamès són meravelloses.

Continuem caminant per la serra de l'Albea en direcció cap al pla del mateix nom tornant al camí de les Albees. Travessem la CV-15 pel coll d'Alba on trobem l'aljub del coll i caminem pel camí del Mas de Toribi.

Aquest camí ens portarà al vèrtex geodèsic d'el bustal blanc. Només passen de llarg el vèrtex girem a l'esquerra ons ens indiquen les paletes identificatives.

Baixem cap a la ramblella i busquem un lloc ideal per a fer-nos el cafenet i el pastís de M. José.

Arribem a un camp d'oliveres ideal per a gaudir del cafenet i del pastís humit de xocolata amb salsa de fruits vermells que ens ha fet M. José.

Després de gaudir del descans continuem baixant fins a travessar la Ramblella i arribar a la font de Beca. Agafem el caminem al costat de la Ramblella pel camí de Beca.

Continuem passant de llarg el Pou de beca i el Mas de Mulato fins a acabar la ruta d'avui.

Ruta 166:
Bosc de Palomita

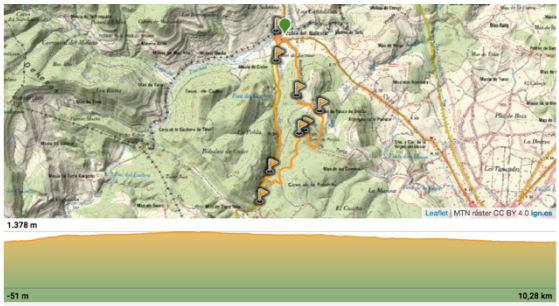

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Vilafranca del Cid

Avui tenim la grata companyia de José Manuel, un membre dels components dels caletxeros de Vilafranca i a més, anirem al Mas de Tosca de Dalt.

Aquest mas és molt especial per al nostre company Juanan perquè és on es troben les seves arrels. Agafem el PRCV 1 pel camí del Mas de Tosca.

De seguida arribem a la font de Sant Miquel i anem pujant fins a arribar a la següent font, la de la Formiga. Les vistes són meravelloses.

Seguim endavant passant de llarg el mas del Pardal Nugat i arribem al Mas de Tosca de Dalt. Lloc on prestarem molta atenció a les explicacions de Juanan. Ens conta amb detall com era la vida del mas.

Continuem caminant i més endavant ens desviem del PRCV 1 per a dirigir-nos cap al vèrtex geodèsic "canto de Peroto", lloc més alt de la ruta d'avui.

Busquem on fer el nostre cafenet i gaudir de les meravelloses vistes. Després de gaudir del moment del cafè, avui hem trobat a faltar el pastís de M. José, continuem endavant camp a través dirigint-nos al Mas de Clemente.

Gràcies a José Manuel trobem el mas ja que es troba molt amagat. Entre caletxes arribem a una sendera molt agradable de caminar.

La pinada del bosc de la Palomita és espectacular. Aquesta pineda ens portarà al pi del comunet que es troba mort a causa d'un raig a l'any 1987.

Travessem el barranc de la font d'Horta i agafem una pista cap a abaix arribant a la font.

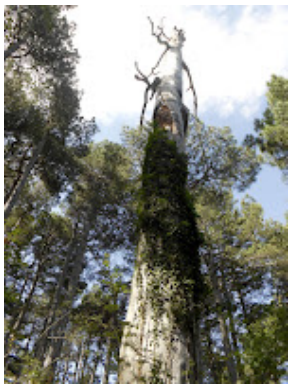

Continuem baixant, ens desviem un poc agafant la carretera CV 173 i tornem al barranc, aquesta part de la ruta no es troba definida.

Seguim pel barranc passem de llarg entre la font del ginebre i la dels carreters fins a arribar a una antiga teuleria.
Continuem pel barranc que ens deixarà de nou a la CV 173 i abans de terminar la ruta volem veure la pobla de Sant Miquel o del Bellestar, primer nucli poblacional de Vilafranca del Cid.

Entrarem per la carretera A 227 per a albirar el pont gòtic del S.XIII que travessa el riu Truites i la torre del Bellestar, antic mas fortificat.

Pujarem pel pont i una vegada ens trobem dins de la pobla arribem a l'església de Sant Miquel on podem albirar unes teules àrabs pintada al foc per mig de la tècnica del socarrat.
Una vegada visitada la pobla sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 167:
Serra del Solà – Olivera Sinfo

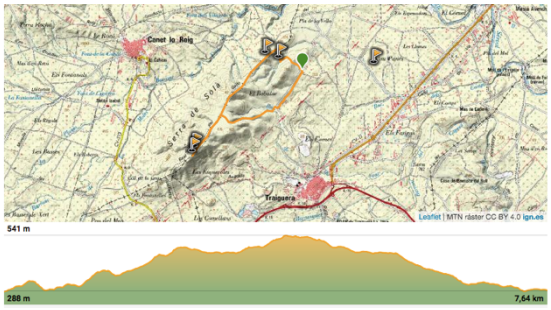

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de Fordenyones (Traiguera)

Trobem una sendera molt ben definida en direcció cap al barranc de l'avenc major. Només travessar el barranc trobem una de les entrades a l'avenc.

Continuem pujant per a arribar a la serra del Solà o de Sant Pere. És hora de caminar per la part més alta de la serra.

Les vistes cap a les moles, les poblacions de Canet lo Roig, Rossell, la Sènia, etc. són fantàstiques. Continuem caminant per la serra albirant les vistes fins a arribar al Vèrtex geodèsic Solà.

A pocs metres més al pla de les bassetes trobem les ruines de l'ermita i cova de Sant Pere. Segons consta en un document signat a Almassora pel bisbe de Tortosa es va autoritzar la construcció d'aquesta ermita als Jurats de Traiguera el 8 de març de 1369.

Aquest lloc és ideal per a gaudir de les vistes, del nostre cafenet i dels petons de gerd que ens ha preparat M. José.

Després d'una estona gaudint del moment és hora de continuar. Intentem fer la ruta circular a l'altura del pla de les bassetes però encara que es trobem mollonets el dens matoll ens fa que agafem una altra alternativa més endavant.

Trobem la sendera que ens portarà cap al barranc del cocó de la rabosa.

Aquesta senda acabarà al corral de la Vila on agafarem el camí de les Escomes en direcció cap al final de la ruta d'avui.

A l'acabar la ruta anem de forma puntual a veure la olivera mil·lenària Sinfo, premiada com la millor d'Espanya al 2018 per l'Associació Espanyola de Municipis de l'Olivera (AEMO) i de tot el mediterrani al 2019.

Ruta 168:
Pantà de Maria Cristina

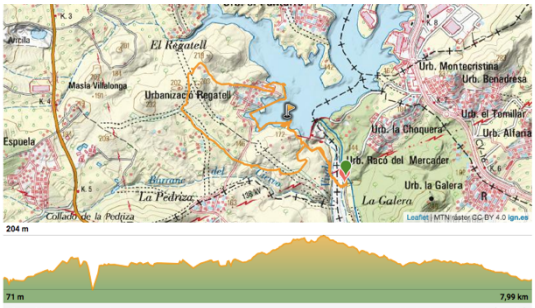

Punt d'inici i final de la ruta:

Rambla de la Viuda (Pantà M. Cristina)

Travessem la rambla per l'assegador de Saragossa dirigint-nos cap al pantà. La primera part de la ruta la fem per la vora del pantà. És la part més agradable de la ruta.

Primer arribem cap al paredó del pantà i continuem per la vora cap al barranc de boràs. El pantà es troba prou ple, el que fa complicat caminar pels costats. Les vistes cap al Penyagolosa i el tossal de Mollet són fantàstiques.

A l'arribar al barranc de Borràs hem de recular i deixar el pantà. Nosaltres volíem fer la ruta per la vora del barranc però no ens queda un altre remei que dirigir-nos cap a la urbanització "el regatell" per una sendera poc definida.

Travessem la urbanització pel carrer "Alcovendas" i caminem fins a una pista de terra que ens portarà al Morral Park (és un recinte per a la pràctica de la bicicleta extrema), també a una granja prou nova i a camps de tarongers.

Arribem a un punt on caminem per una antiga sendera gens definida i que costa caminar per ella. Recomanem el track.

Aquesta antiga sendera ens portarà a una altra pista que acabarà per on hem vingut cap al pantà.

És hora de fer el nostre cafenet, gaudir del pastís de xocolata al vi negre amb garnatxa de xocolata de M. José i el millor lloc ja que hem tornat al començament de la ruta és fer-ho al pantà.

Ja sols ens falta tornar per la vora de la rambla de la viuda, travessar-la i acabar la ruta d'avui.

Ruta 169:
Tossal de Mortorum

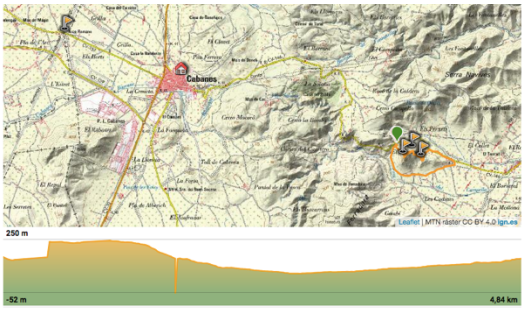

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de Perol (Cabanes)

Decidim fer aquesta ruta fàcil i de poc recorregut per a evitar la calor de l'estiu. Arribem a la paleta identificativa que ens indica cap al tossal de mortorum.

Després d'una pujada no molt llarga e intensa de desnivell i amb la ferradura sempre de referència, arribem al poblat iber del Mortórum que data de l'edat de bronze.

Després de gaudir de les fantàstiques vistes anem al túmul del mortorum, lloc on enterraven als habitants del poblat.

Tornem de nou al poblat perquè hem vist un lloc ideal per a gaudir del nostre tradicional cafenet i del pastís "lemon bar" de M. José.

Una vegada hem gaudit del moment és hora de continuar. Ho fem tornant de nou cap al túmul i una vegada arribem baixem per on podem buscant la mina del mortorum datada cap a l'edat de ferro per a l'extracció de metals.

La baixada no hi ha sendera però es recomana portar el track per a guiar-se. Baixant ens trobem una magnífica aranya.

Després de veure la mina ens trobem prop del mas de Senseganya on agafarem una pista que ens portarà a la carretera de la Ribera, la CV 145. A pocs metres caminat per la carretera la deixem agafant a la nostra dreta el camí del mortorum.

Passem de llarg els massos de Vicent de Ros, de Borràs, de Ciprià, de Gamba i a l'arribar al mas del gat agafem el camí de Perol. Abans d'acabar la ruta d'avui i com s'ha fet curteta anem a veure l'arc romà de Cabanes del segle II d.c.

Ruta 170:
Castell de Vinyaza

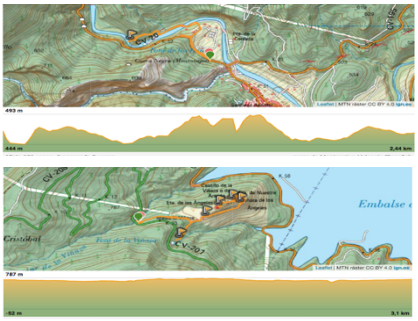

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Montanejos

Al fer avui una ruta curta tornant a evitar el calor d'estiu ens arrimem abans a l'abric de "*Rufino*". Deixem el cotxe abans d'arribar al pàrquing de les fonts dels banys i baixem cap a les fonts.

Travessem el riu Millars i abans d'arribar a les fonts ens desvíem per una sendera a la nostra dreta que ens portarà a l'abric de "*Rufino*".

L'abric és una antic corral per a guardar bestiar sobretot ovelles. També va ser d'ús a la guerra civil on els "maquis" s'amagaven controlant el pas de la carretera o el riu. Després de veure l'abric tornem cap al cotxe per a fer la ruta d'avui.

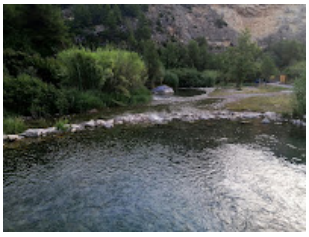

Deixem el cotxe i agafem una pista de terra que de seguida ens portarà al mas de "*Viñaza*". Seguim per la pista i de seguida arribem a l'Ermita de la Verge dels Àngles. Va ser construïda al s.XIV en conmemoració a la Verge perquè segons conta la llegenda el castell va ser conquistat gràcies a la seua intervenció.

Passem de llarg l'ermita per un senderol que es troba a l'esquerra i pugem cap al castell d'Arenós o de Viñaza. A mesura que pugem gaudint de les vistes cap a l'embassament d'Arenós, són fantàstiques.

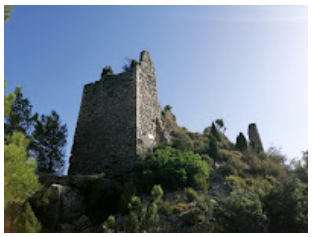

Seguim pujant fins a arribar al castell. El castell d'origen àrab va pertànyer al rei Zayd Abu Zayd i més tard va ser conquistat pel rei Jaume I.

Busquem un lloc ideal per a gaudir de les vistes cap a l'embassament d'Arenós, el nostre cafenet i del pastís original de M. José que avui l'anomenarem de *Viñaza* pel lloc on l'hem saborejat.

Després de gaudir del nostre moment visitem tot el castell i anem cap a la torre de l'homenatge i després tornem a baixar per on hem vingut. A l'arribar al mas de *Viñaza* ens desvíem per una pista que es convertirà en sendera i que ens portarà a la font de l'ermità.

Una vegada arribem a la font, tornem per la mateixa sendera i una vegada arribem a la pista ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 171: Pelejaneta – Tossal del Molló

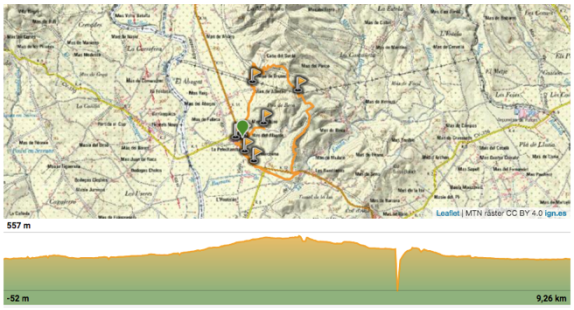

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Pelejaneta

On deixem el cotxe hi ha un panell informatiu indicant la ruta dels aljubs. Nosaltres farem una part d'aquesta ruta i la de les muntanyes de Valld'alba.

Només començar la ruta ens trobem el primer aljub, el del pas. Continuem la ruta dels aljubs fins a arribar a l'aljub del barranc del Minyo.

Retornem per a deixar la ruta dels aljubs agafant el camí de pujada cap al tossal del Molló i cap al mas d'Adelantao.

A mesura que pugem gaudim de les vistes de la vall i del Penyagolosa.

Arribem al mas d'Adelantao, ens endinsem per a anar a l'ermita del mas i continuem pujant passant per diferents masos (de la Bassa, del Bruceral, de Segarra i de Perito).

Pugem fins a arribar a la casa de Carme la de Perito on agafarem el pas reial (ruta de les muntanyes de Vall d'Alba) que transcorre al damunt del cresteig de la serra d'En Galceràn.

Arribem al tossal del Molló o mirador de la vall. És hora de fer la baixada pel pas reial i arribem a un lloc ideal per a fer-nos el cafenet i gaudir de nou del Lemon Bar de M. José.

Continuem baixant pel pas reial, travessem la carretera CV 15 seguint la ruta de les muntanyes de Vall d'Alba i la deixem al mas de Cotna dirigint-nos cap a la Pelejana i agafant la ruta dels aljubs.

Travessem la carretera CV 162 i de seguida arribem a l'aljub del Govern. Seguim endavant fins a la Pelejana i pel camí de l'Hostalàs arribem a la Pelejaneta.

A l'altura de l'ermita passem pel mig de la Pelejaneta i ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 172:
Mas d'Alentao – Collet de la Palomita

Punt d'inici i final de la ruta:

Mas d'Alentao (Pelejaneta)

Fem la mateixa pujada que la que vam fer la setmana passada (Pelejaneta - Tossal del Molló). Una vegada arribem a la casa de Carme la de Perito girem pel pas reial cap a l'esquerra.

Les vistes des de dalt de la Serra d'Engarceran són fantàstiques. Continuem per la pista del pas reial que fa el cresteig de la serra d'Engarceran i caminem cap al collet de la Palomita.

Una vegada arribem al collet, part més alta de la ruta d'avui, busquem el lloc ideal per a gaudir del nostre cafenet i del saborós pastís suau roses de Reims que ens ha fet avuí M. José.

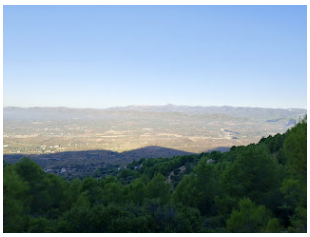

Després d'una estona gaudint de les vistes cap al pla dels Ivarsos i del Penyagolosa tornem al pas reial.

A pocs metres, a l'era de la Palomita, hi ha un encreuament on agafem la pista que baixa per l'esquerra. La baixada és prou inclinada i moltes pedres soltes, hem d'anar amb molt de compte per no relliscar.

Aquesta pista passarà pel mas de Bassero i al tossal de l'Àguila*. Ens arrimem a veure el tossal però la forta pineda no ens deixa albirar bones vistes.

La pista anirà baixant fins a arribarà al racó del Perxe on trobarem el seu corral i la seua bassa.

Una vegada ens trobem al racó del Perxe agafem la pista asfaltada en direcció cap a l'esquerra per a continuar fins al final de la ruta d'avui, al mas d'Alentao.

*Segons el cartogràfic de la GVA, al Raster el fica en un altre lloc.

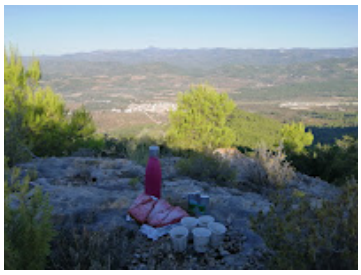

Ruta 173:
Els Ivarsos – Font del Mas del Vent

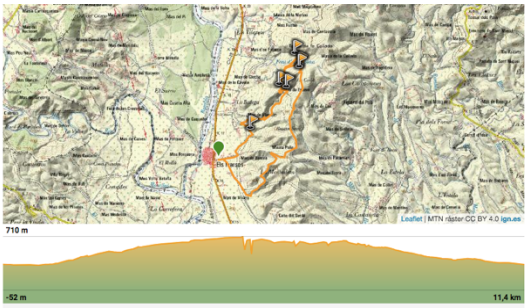

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Els Ivarsos

Caminem pel pla dels Ivarsos per la pista asfaltada cap al corral del Perxe entre camps d'ametllers. Pugem per la pista de terra cap al tossal de l'Àguila, passem de llarg el Mas del Bassero i a l'arribar a l'era de la Palomita girem pel pas reial cap a l'esquerra.

Del pas reial continuarem pel GR 230 agafant el camí dels Ivarsos a serra d'Engalceran. Quan ens trobem a una bifurcació de senderes, deixem el GR 230 per a anar cap al Cap de Serra.

La sendera ens porta cap a les roques de Xirina i ens desvíem per veure uns restes de població que ens crida molt l'atenció. Seguim endavant per la sendera que ens hem desviat i a l'arribar al mas d'Esteve busquem una pista per on passa de nou el GR 230.

Trobem unes paletes identificatives indicant-nos la fonteta de Fontanals, anem a veure-la. Tornem a la pista i de seguida la deixarem agafant la sendera que ens portarà al Mas del Vent seguint el GR 230. Al Mas decidim far el nostre tradicional cafenet i gaudirem dels rotllets de crema de Baileys que ens ha fet M. José.

Després de descansar i gaudir del moment tornem per la sendera baixant cap a la font del Mas del Vent. Baixem per la vora del barranc del Mas del Vent, les vistes del barranc cap als Ivarsos són fantàstiques.

La sendera acabarà en pista a l'arribar al depòsit d'aigua. Només passem de llarg al mas del Pinaret arribem a una bifurcació de pistes, agafem la de l'esquerra.

Passem per la bassa "seca" i a l'arribar a la casseta d'Enric girem cap a l'esquerra per a agafar el passet dels Ivarsos. Ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 174: Mas de La Marina – Tossal de Paquito

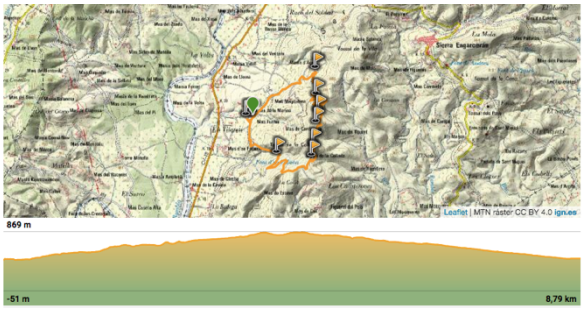

Punt d'inici i final de la ruta:
Mas de La Marina (Els Rosildos)

Primer, al mas tenim dos llocs per visita, l'aljub i el ginebre centenari. Una vegada anem als dos llocs tornem al pas reial dirigint-nos cap al mas de les Eretes.

Abans d'arribar al mas de les Eretes ens desviem per una sendera a la nostra dreta cap al barranc dels fontanals. Pugem, arribem a la fonteta de fontanals i continuem fins a la pista que es troba a la partida dels Quarterons.

Girem a l'esquerra continuant pujant i abans de que s'acabe la pista ens desvíem cap a l'esquerra pujant a un hort d'ametllers.

Després de travessar l'hort per una vorera ens desvíem agant una sendera que ens portarà cap a les roques de Xirina i a uns restes de pedra.

Aquesta part i el cresteig pels tossals és important portar el track a la mà per situar-se i no perdre's. Arribem a una antiga pista al pla de la Collada i que ens portarà cap al Mas de Collada.

Una vegada arribem a la serra de la Colada és hora d'anar camp a través. Pugem per on ens deixe el matoll, és molt fàcil punxar-se però menys mal que les vistes des de la serra són fantàstiques.

La pujada cap al tossal de la Collada el fem per la part oest de la serra. Arribem al tossal de la Collada, baixem cap al coll i tornarem a pujar cap al tossal de Paquito per on podem.

El tossal de Paquito és el punt més alt de la ruta. Busquem un lloc ideal per a gaudir de les vistes cap a l'espaneguera i fer el nostre cafenet i pastís de nous i dàtils de M. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment retornem a reprendre la ruta.

El matoll s'intensifica i baixem fent zig-zags, trobem agrupaments de pedres i unes ruïnes que formen com si fora una antiga torre.

Arribem al coll de la Mansa, on agafarem una antiga pista cap a l'esquerra i deixarem el matoll.

La pista ens portarà al Mas de la Tomatera i més endavant al Mas d'Agut. Seguirem per la pista i al cap del pla tornem a veure les senyals del GR 230 i del PRCV 348.

Ens anem pel pas reial en direcció cap al Mas de la Marina. Ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 175: Villahermosa del Rio – La Tosca

Punt d'inici i final de la ruta:

Població de Villahermosa del Rio

Travessem el poble i pel carrer la *Solana* anem cap a la residència del poble. Arribem a l'ermita de Sant Antoni Abat datat entre el s.XIII i el sXIV i ens dirigim per la sendera que ens indiquen unes paletes identificatives.

La senda ens porta cap a la carretera CV 175 i quan caminem per una corba tornem a trobar unes paletes que ens indiquen per on anar.

Arribem al paratge riu Montanya, pertany al riu Villahermosa, just a l'altura del paratge la Palanca. Descartem anar a la font de la salut i ens dirigim cap al mas de Remontanya girant a la dreta. Caminar pel riu és espectacular. Una vegada arribem al *Granero* creuem un pont i passem de llarg el mas de Remontanya. Pugem per la pista i les paletes ens van indicant cap a la Tosca.

Ens desviem de la pista per un sender que baixa amb una pendent considerable cap al paratge de la Tosca. Travessem el barranc del Regajo per mig d'un pont amb troncs de pins i de seguida arribem al paratge. Hi ha una porta de ferro abans d'entrar a la Tosca.

La porta es troba oberta i ens endinsem dins del paratge. És fabulós. El recorrem per tots els llocs que podem i trobem un lloc ideal per a gaudir del nostre cafenet i del pastís "banyes de gasela" de M.José.

Després d'una estona gaudint del nostre moment tornem per la mateixa sendera que ens ha portat al paratge. En la pista trobem unes paletes que ens indiquen cap a on desviar-nos cap al balcó de la penya *La Zaica*.

Arribem al balcó que impacta tant per les vistes com per la senda aèria. Anem amb molt de compte i deixem el balcó per a continuar per la senda que desembocarà en una pista de terra i la mateixa ens portarà de nou a la carretera CV 175. Ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

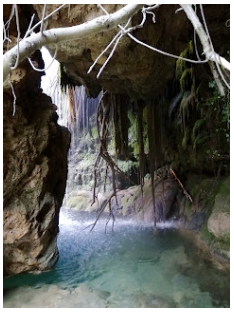

Ruta 176: Montegordo

Punt d'inici i final de la ruta:

Població d'Albocàsser

Caminem per la carretera d'Albocàsser a Catí i abans de travesser el riu de Sant Miquel ens desviem per un camí que ix a la nostra dreta. Seguim endavant fins a trobar-nos un molló que ens indica la senda que hem d'agafar.

Mentre pugem ens trobem formacions rocoses com el bec del corb: Seguim pujant fins a arribar al vèrtex geodèsic Montegordo.

A mesura que pugem les vistes són fantàstiques. Abans d'arribar ens trobem una trinxera republicana.

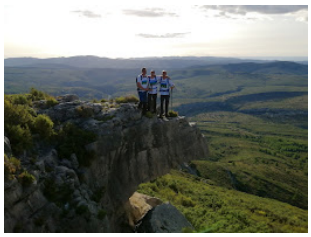

Arribem al vèrtex i punt més alt de la ruta. Les vistes són fantàstiques cap al litoral castellonenc, les illes columbretes, tossal d'Orenga, l'Espanaguera, el Penyagolosa...

Dalt busquem el lloc ideal per a gaudir de les vistes, del nostre cafenet i del pastís genovès amb crema d'ametlla de M. José. Després d'una bona estona albirant les vistes i saborejant el moment contínuem la ruta.

La baixada és molt complicada amb molta dificultat tècnica. Es recomana tindre el track a mà, anar guiant-se amb els mollons i pels llocs més segurs. Baixem per la pedrera fins a arribar a una pista que ens portarà a la carretera CV 130.

Caminem per la carretera i per a evitar-la continuar per la mateixa fins al final ens desviem per una pista que ix a la dreta en un camp d'ametllers.

Després agafarem una altra cap a un pinar que ens deixarà en una altre camp d'ametllers i aquest per una antiga sendera no molt definida.

Tornarem a un altre camp d'ametllers i agafarem una antiga pista que ens portarà de nou a la carretera CV 130. Ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 177: Golosilla

Punt d'inici i final de la ruta:
Mas de Borràs (Villahermosa del Rio)

Nota important: recomanem no fer el descens d'aquest track des del Mas de Montudillo fins a Bibioj. El fem guiant-nos pel barranc i antigues marques de PR. És molt fàcil tindre una caiguda o fer-se una lesió.

El començament el fem agafant una sendera molt ben definida amb molta inclinació. Anirem pujant fins a arribar al camí de Rebollo on l'agafarem.

Continuem pujant pel camí del Rebollo que finalitza en una sendera que també es troba molt ben definida.

Seguirem les marques del PR 79 fins a arribar a un moment on trobem una bifurcació de sendes on escollirem la menys definida.

Aquesta senda que transcorreix pel massís del Penyagolosa encara és fàcil de seguir. Les vistes des del massís són fantàstiques.

Seguim per la senda seguint unes antigues marques de PR que ens faciliten per on anar. Arribem a un punt on ens hem de desviar cap al Golosilla, en aquest moment és molt recomanable seguir el track si volem arribar.

A poc a poc anem pujant dirigint-nos a l'única bretxa del massís que ens deixarà pujar al Golosilla. Hi ha d'anar amb molt de compte amb les pedres soltes. La pujada per la bretxa no és massa dificultosa.

La bretxa finalitza a coll on nosaltres ens desviarem cap a l'esquerra buscant la part més alta. Aquesta part és molt agradable, la pujada és suau i ens meravellen les vistes com la del Penyagolosa. Arribem a la part més alta del Golosilla i sols ens queda més que gaudir del lloc.

També són impactants les vistes cap a la mar on tenim sort i hem pogut albirar perfectament les illes Columbretes i gràcies al vent ens ha deixat poder veure el relleu de Mallorca.

Busquem el lloc ideal per a gaudir del nostre cafenet i pastís de poma de M. José. Després d'una estona gaudint del nostre tradicional moment seguim endavant.

Tornem cap a la bretxa i tornem a fer tot el recorregut de pujada cap al Golosilla però amb la dificultat de la baixada. A l'arribar a l'antiga senda continuem per on l'havíem deixada.

Pujem cap als peus de la Moleta de la Clotxa i a l'arribar al final del Montoncillo o Montudillo continuarem per una sendera fent zig-zags que transcorreix per la paret del Montoncillo o Montudillo.

Aquesta sendera és molt agradable baixar pel paratge. Anem baixant sense massa dificultat cap al Mas del Montoncillo o Montudillo seguint les marques del PR.

Arribem al mas sense massa dificultats. A partir d'aquest moment no recomanem continuar la nostra ruta, la senda es perd i hem d'anar baixant per on podem.

La primera part la fem amb la dificultat de la pinassa fins a arribar al barranc Magre.

Caminem una estona pel barranc buscant les alternatives fins a tornar de nou a la senda amb les antigues marques del PR. La senda ens portarà a l'antic poble de Bibioj.

Travessem el poble i arribem al camí de Bibioj, just on es trobava l'antiga escola del poble. Seguim pel camí de Bibioj fins a arribar al camí del Mas de Borràs on l'agafarem.

Ens trobem uns restes de poblat iber al costat esquerre del camí de Borràs. És molt fàcil passar-se perquè no hi ha cap panell informatiu. Ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 178:
Alt de l'Atzervar

Punt d'inici i final de la ruta:
Sant Joan de Penyagolosa

Anem pel GR 7 en direcció cap al centre d'interpretació. De seguida trobem les paletes del PRCV 66 i pugem pel PRCV cap amunt.

Arribem a la pista de Sant Joan a Puertomingalvo i girem a l'esquerra. Després d'una estona caminant deixarem la pista seguint el PRCV 66 i ens portarà cap a la porteria del llop.

Continuem pujant pel PRCV 66 dins d'una pineda amb moltes falgueres, el paratge és fantàstic. Arribem a un pla on deixarem el PRCV 66 per a anar a l'alt de l'Atzervar. Al pla tenim la sort de veure perfectament les illes Columbretes.

A mesura que pugem no podem deixar d'observar el Penyagolosa.

En aquest moment anem pujant seguint els mollons molt ben situats. Trobem un molló que pareix que siga el punt més alt però encara ens falta un poc més. En aquest moment deixem de seguir els mollons i trobem una pista desdibuixada que ens portarà al punt més alt.

Com es troba dins d'una forta pineda, decidim baixar cap al pla per a gaudir del nostre cafenet i de les saboroses empanadetes de préssec que ens ha fet M. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment i de les vistes cap al Penyagolosa i les illes Columbretes decidim baixar pel pla buscant el mas Torre de Mosquit o de Climent.

A mesura arribem a la pista de Sant Joan a Puertomingalvo i prompte ens desviarem cap al mas Torre de Mosquit. Al mas tornem a enganxar amb el PRCV 66 que transcorre per la part més alta i començament del barranc que portarà el riu del Carbó.

Seguim per la senda arribant al mas Roig. Continuem pel PRCV 66, travessarem de nou una pista i abans de tornar de nou a l'ermitori de Sant Joan de Penyagolosa i finalitzar la ruta ens trobem un pi monumental. Per a terminar el dia anem al pont de les Meravelles que es troba en la frontera entre Mosqueruela i Vistabella del Maestrat i que s'utilitzava per a creuar el riu Montlleó.

Ruta 179:
Higueras – Alt d'Elvira

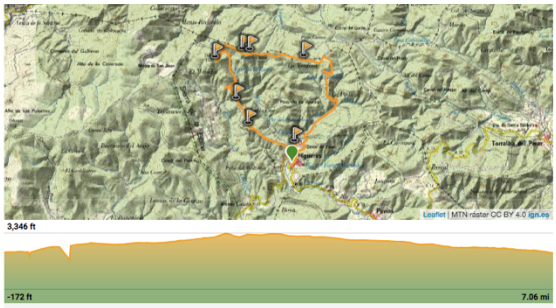

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Higueras

Caminem en direcció al molí d'Aguanaz i una vegada arribem visitem el pont del molí. Tornem de nou a la sendera i travessem el barranc del Picaio per a fer una pujada amb molta inclinació. Anem pujant fins a arribar a una pista.

Una vegada arribem a la pista continuem per l'esquerra fins a trobar-nos amb una altra sendera a la nostra dreta que ens portarà a l'alt de la creu.

Tornem a desviar-nos camp a través per a pujar a l'alt i tornem a la sendera. Les vistes, a mesura que pugem són cada vegada més fantàstiques.

Arribem al camí de Montán quasi a l'altura del pou del Mas i no el deixem fins a dirigir-nos cap a l'alt d'Elvira. Trobem el molló que ens indica per on pujar a l'alt d'Elvira i deixem el camí de Montán.

Arribem dalt, les vistes són espectaculars. Podem albirar perfectament la Calderona, l'Espadà, Penyagolosa, el mediterrani, etc.

Com no teniem la banderola hem hagut d'improvisar i ficar la samarreta de banderola.

Decidim fer el nostre cafenet amb les millors vistes però en aquesta ocasió ens ha faltat el pastís de M. José. Com es nota la diferència d'aquest pastís comprat als que ens fa M.José

Una vegada gaudim del moment continuem per la mateixa sendera que ens ha portat a l'alt i travessem el camí de Montán agafant una sendera amb una forta pendent que ens portarà primer al coll de la Zarza i després caminarem per la lloma de la cérvola.

Arribem a la part més alta, al Pinastre Alt i continuem fins al corral de Veralante. Seguim per la sendera fins a arribar a una pista i que aquesta passarem pel corral del Pas i seguint endavant fins acabar la ruta d'avui en Higueras.

Ruta 180:
Puntals de la serra del Toro

Punt d'inici i final de la ruta:
Corral de Manyez (El Toro)

Avui farem tres puntals: el de Maganya, Peirò i l'Agrillar; són els més alts de l'Alt del Palància i que superen els 1600 m d'altura.

Agafem el camí de la *Nava Seca* i a l'altura del corral de Valero comencem a pujar cap al primer puntal, el de l'Agrillar. A partir d'aquest moment i fins a l'últim puntal ho fem camp a través, ara bé, es pot fer sense cap problema. Arribem al primer puntal, el de l'Agrillar.

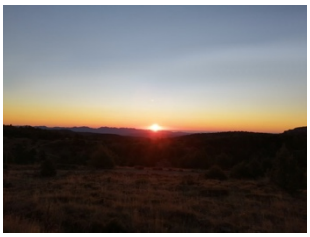

Baixem cap al barranc que té el mateix nom i només travessar-lo tornem a pujar camp a través entre pinedes i sense problemes cap al següent puntal, el de Peiró o de *las Palomas*.

Una vegada estem dalt és hora de fer el nostre tradicional cafenet i avui tenim la sort de gaudir de la torta de nous de M. José. Després d'una bona estona gaudint del moment i de les fantàstiques vistes que ens deixa la serra del Toro tornem a baixar camp a través buscant el corral de Barajas evitant el barranc de Sidra.

Una vegada arribem al corral tornem a pujar, en aquesta ocasió la pujada es fa més dura. Arribem al punt més alt de la ruta d'avui, el de Maganya. A l'igual que amb la resta de puntals trobem restes de trinxeres de la guerra civil. Baixem cap al coll de la *Nava de Azor* buscant el camí reial d'Aragó.

Una vegada ens trobem en la bifurcació amb el camí de la *Nava Seca* l'agafem en direcció al corral de Valero i continuar fins a acabar la ruta d'avui.

Ruta 181:
Fredes – Cova de l'aire

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Fredes

Pel carrer de baix ens anem en direcció cap a la font del teix agafant el GR 7. Abans d'arribar a la font ens desviem cap a la sendera de l'esquerra en direcció al barranc del salt.

Baixant en direcció cap al Salt de Robert trobem un forn de calç molt ben conservat i la canaleta de Mauro. Seguim baixant entre la pineda pel barranc fins a arribar al salt de Robert.

Continuem baixant pel barranc fins al barranc del Morral d'en Piles on ens desviarem pel mateix. La pujada pel barranc ens deixarà just al camí del portell de l'infern.

Les vistes són fantàstiques des del portell. Per a anar cap a la cova de l'aire ho farem per una sendera que es troba a la nostra esquerra i que es fàcil no trobar-la.

Hem d'anar amb compte perquè és molt fàcil continuar per la sendera que va cap a la Sènia. Passem pels peus de de la tassa del portell, pel Morral del Junqueret per a arribar a la cova de l'aire.

Arribem a la cova lloc ideal per a gaudir de les meravelloses vistes i del nostre cafenet amb el espectacular pastís *carrot cake* de M. José.

Després d'una bona estona gaudint del nostre moment i de les vistes de la Tinença tornem per on hem vingut i a l'arribar al final del barranc del Morral d'en Piles continuem endavant pujant cap al Mas del Pixó.

Seguim endavant passant de llarg del clot d'en Poma i arribem a la font del teix. Ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 182: Volta per la Juliana i la Salada

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de l'Obaga Negra (El Toro)

Baixem pel camí, al costat del barranc de l'Obaga Negra, que arribarà un moment que es fa en una antiga sendera i sempre amb la referència al davant de les llomes de La Juliana.

Hi ha moments dins del barranc on es fa indispensable tindre el track a mà. Travessem el barranc del Resinero i pugem cap al camí del Resinero.

Una vegada ens trobem al camí del Resinero girem a l'esquerra i continuarem per la pista en direcció cap al coll de Rosals, lloc on agafarem la sendera que ens portarà cap a la penya de La Juliana.

La pujada és enganyosa, al veure les penyes tant a prop ens pensem que de seguida hi estarem però no és el cas. Menys mal que a mesura que pugem les vistes són fantàstiques cap al Montgó. Arribem dalt i girem a l'esquerra per a anar a la penya Juliana, lloc ideal per a fer-nos el nostre cafenet i gaudir de les vistes i de les magdalenes de coco de M. José.

Després d'una estona gaudint del moment retornem i caminem per tota la lloma de La Juliana. La senda de la lloma no es troba molt definida però al no tindre vegetació és fàcil caminar camp a través. Caminant per la lloma ens trobem moltes trinxeres i restes de la guerra civil.

Seguim endavant fins arribar al camí de la Salada passant de llarg el corral del Resinero i la gelera de la "buitrera" on girarem a l'esquerra. Baixem pel camí de la Salada fins a l'estretament de les tres creus al barranc del Resinero on havia un antic contador de bestiar.

Pujarem per una sendera que tampoc es troba definida però no tenim molta dificultat per a tornar a arribar al camí de la Salada. Seguirem fins a arribar a l'antiga base militar de "El Toro" i on es troba també el Vèrtex Geodèsic La Salada.

Tornem cap al camí de la canyada Reial d'Aragó i tornem a ixir per a anar a la Penya Salada. A la penya tornem a gaudir de les fantàstiques vistes.

Ja sols ens quedar anar al camí reial i agafar la carretera que ens portarà de nou al final de la ruta d'avui.

Ruta 183:
Volta per Castellnovo

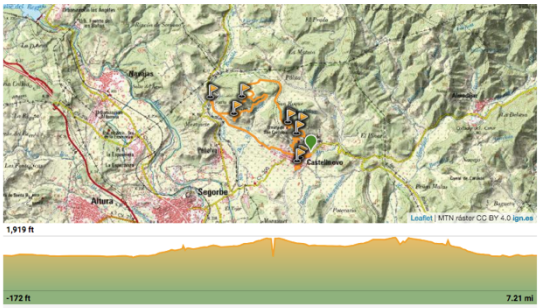

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Castellnovo

Caminem en direcció cap al camí d'Aragó. Aquest camí ens portarà al pont de l'Orin del riu *Chico*. Retornem de nou pel mateix camí d'Aragó i quan arribarem a una bifurcació ix una sendera a la nostra esquerra que l'agafarem. Pujarem fins a arribar a la torre de *Malpaso*.

La panoràmica des de la torre cap al castell de l'*Estrella* (Sogorb) i del pla del riu Palància és fantàstica. Seguim endavant per la senda que transcorre per la partida de la Malara i a l'arribar a los *montes azules* trobarem una pista de terra que ens portarà a l'alt de la Torreta.

A l'alt de la Torreta trobem el lloc perfecte per a gaudir de les vistes i del nostre cafenet, avui tenim la sort d'acompanyar-los amb els pastissets de xocolata i cafè que ens ha preparat M. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment i de la panoràmica des de l'alt tornem cap a la pista que ens ha portat i aquesta ens deixarà al camí Alt de Huerpita.

Aquest no el deixarem fins que es termina en una sendera que pujarà al muntanya de Sant Roc on està el vèrtex geodèsic i l'ermita catòlica del S.XV de Sant Cristòfol.

Seguim endavant pel camí de l'ermita i tornem a gaudir molt de les fantàstiques panoràmiques. De seguida arribarem a la següent ermita catòlica, la de Sant Antoni de Pàdua, datada al s.XVII. Una altra vegada les vistes des del mirador d'aquesta ermita és espectacular.

Baixem cap al poble i a l'arribar el travessarem passant per l'església dels Sants Reis construïda entre el S.XVII i XVIII i per a arribar al Castell de Beatriz de Borgia. El Castell que es troba a la lloma de Sant Cristòfol s'atribueix als romans encara que van ser els musulmans els que li van donar forma a les fortificacions islàmiques. Després de donar la volta al castell, tornem cap a l'inici per a finalitzar la ruta d'avui.

Ruta 184:
La creu del Ferrer

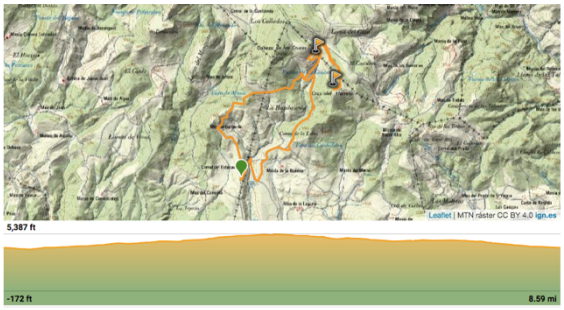

Punt d'inici i final de la ruta:
Mas del Campillo (Cortes d'Arenós)

A la bifurcació ens desviem cap al riu de Cortes per a anar cap al camí de la Bailesa. Una vegada arribem agafem el camí de les creus que no el deixarem fins a arribar al barranc de les creus.

Travessem el barranc i deixem el camí de les creus per a dirigir-nos cap a la creu del Ferrer (*Cruz del Herrero o alto de la Hambrienta*) per mitjà d'una sendera que el començament està molt definida però que a mesura que pugem es desdibuixa cada volta més fins que arriba un moment que anem camp a través sense problemes.

Una vegada arribem al cinquè cim de Castelló no podem gaudir del meravellós paisatge a causa de que es troba molt ennuvolat.

Busquem el lloc ideal per a gaudir del nostre cafenet i del pastís de M. José. Al cap d'una estona tornem per on hem vingut buscant el camí de les creus.

A l'arribar ens desviem per a anar a la font del mas de les creus. Després pugem per a tornar al camí de les creus i fer el descens.

Una vegada arribem seguim en direcció cap al corral de la *hambrienta o de la Bailesa*.

Seguirem pel mateix camí als peus del Cabeço de les creus fins a arribar al final de la ruta d'avui.

Ruta 185:
Carrasca de Culla

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Torre d'En Besora

Caminem per una pista formigonada cap al barranc del bonyigó. Abans d'arribar a la carretera CV 165 ens desviem cap al barranc i el travessem. Seguim pel mateix camí fins a trobar-nos el primer molí de farina al riu del Molinell o dels Estrets, el molí de Teressa.

Seguim endavant i a l'altura del barranc de l'Aigüeta pugem per una sendera per a agafar una pista de terra al pla d'en Ros. La mateixa pista ens portarà al següent molí, el Molinell.

Aquest molí conserva molt bé el mecanisme hidràulics del molins fariners.

Continuem caminant per la pista i ens portarà als següents molins, el de Tòfol, el de Toni o de l'Ordre i el del Més Alt. Deixarem el riu pel barranc del Bovalar pujant cap al Molinell i al final d'El Molinell agafarem una pista asfaltada que ens portarà a la carretera CV 163.

A la carretera ens desviarem per a veure la carrasca de Culla. Aquest serà el lloc on gaudirem del nostre cafenet i del pastís núvol farcit de crema que ens ha fet M. José.

Després de gaudir del nostre moment tornem cap a l'assegador de la mola i ens desviem cap al mas de les Ombries de la Torre.

Seguim per la pista i al depòsit d'aigua del mas de Mesquita deixem la pista i agafem una sendera. La sendera encara es troba definida però es nota que si no es manté desapareixerà per l'argelaga.

Aquesta sendera ens portarà al mas del Barranquet i del Tossalet, i acabarà al barranc de les Saloquies on agafarem de nou una altra pista. Continuant per aquesta pista de terra ens portarà fins al final de la ruta d'avui.

Ruta 186:
Els Mors (Los Mores)

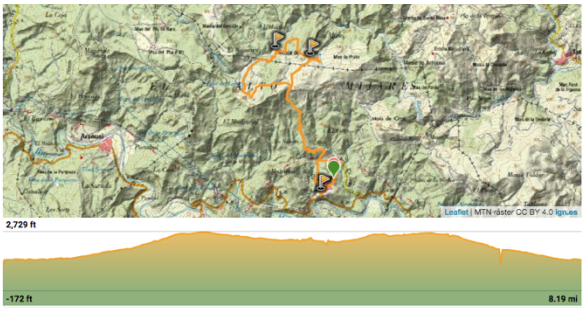

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de El Tormo

Ens dirigim primer cap al mirador d'Ocinyo i el castell de El Tormo. Després de gaudir de la fantàstica panoràmica del riu Millars ixim del poble per a envoltar el cerro i dirigir-nos per una pista de terra cap a la partida de "Los pijadores".

Arribem a una bifurcació de pistes i agafem la de l'esquerra. Continuem per aquesta pista fins a agafar una sendera que es troba a la nostra dreta. Hi ha d'anar amb molt de compte perquè és molt fàcil no adonar-se d'on es troba.

Pugem per una antiga sendera amb encara marques d'un PR i que acabarà en el camí de los Mores. Nosaltres ens desviem cap a l'esquerra pel camí de l'Hostal que ens portarà al Mas, lloc on farem el nostre cafenet.

Després de fer-nos el cafenet, avui hem trobat molt a faltar el pastís de M. José, travessem el mas de l'Hostal i agafem una antiga sendera que va cap a Los Mores.

Arribem al mas de els Mors (Los Mores), població que va ser abandonada cap a la dècada de 1960 i que rep aquest nom pel cognom Mor.

Visitem el poble amb molta mesura, l'antiga escola amb el trinquet al costat, cases que encara conserven una part important de les seves estructures i la seva forma de vida, etc.

Després de donar una volta pel poble tornem cap al camí de Los Mores. El camí ens portarà de nou a la bifurcació on ens hem desviat cap al mas l'Hostal.

Arribarem de nou al camí que envolta el cerro i nosaltres girarem a l'esquerra per anar directes al final de la ruta d'avui.

Ruta 187:
Forcall – Mola de Garumba

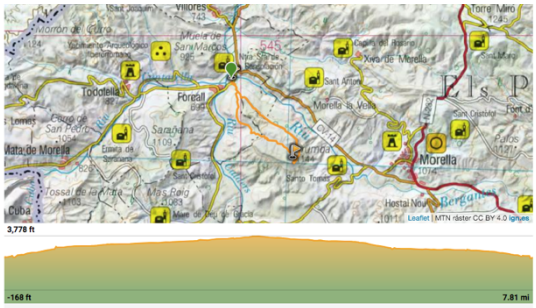

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Forcall

Pugem per la costera de la Consolació cap a l'ermita de la Mare de Déu de la Consolació datada entre el s. XV i XVI.

Continuem pujant per una pista formigonada que ens portarà al depòsit d'aigua del poble. Una vegada deixem el depòsit la pista formigonada passarà a ser de terra i acabarà en una sendera amb marques de PR.

Pugem per la sendera en direcció a la roca del Migdia. La pujada és pot fer sense cap dificultat i arribem a un magnífic mirador de Forcall, el balconet de Pilatos.

Seguim endavant per la sendera que es troba ben definida i amb marques de PR per la cara nord de la Mola de Garumba. Amb la referència al davant de Morella, caminar per aquesta sendera és un plaer.

Passarem per un pas amb unes cordes estratègicament ficades i arribem a la senda de la mola que de seguida ens portarà al camí del Mas de la Mola. Seguim per l'Assegador de la Mola de Garumba arribant a la cova de les gallines.

Continuem per l'Assegador fins arribar al punt on ens desviarem del PR per a anar al punt més alt i on es troba un vèrtex geodèsic de Sant Peret de la Mola de Garumba.

Busquem el lloc ideal per a gaudir del nostre moment, el cafenet i de l'estrella de taronja m. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment tornem a la ruta però en aquest moment ho fem atravessant la mola camp a través.

Anem buscant els llocs més accesibles i senderes fetes segurament per les vaques que pasturen a la mola en direcció al pla de la Mola.

En aquest moment és important tindre el track a mà per anar orientant-se.

Arribem al pla de la mola i caminem per una pista que ens portarà prop del Mas de la Mola on trobem moltes vaques pasturant.

Al pla es troba el barranc de la mola per on anirem buscant-lo per anar pel mateix. En aquesta part trobem mollonets que ens faciliten la direcció per on anar.

Continuarem pel barranc de la mola que acabarà al barranc del Mas del Racó. Nosaltres ens desviarem buscant la pista del Mas de Racó que ens portarà cap al Mas. Al darrere trobem una magnífica estampa de la Mola.

Una vegada agafem la pista continuem per la mateixa fins a arribar a una bifurcació on la deixarem agafant la pista de la dreta.

Caminarem cap als peus de la roca del Migdia. La pista ens deixarà de nou al depòsit d'aigua i baixarem cap a l'ermita de la Mare de Déu de la Consolació. Ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 188:
Al Mas de Cabeço pels Gabites

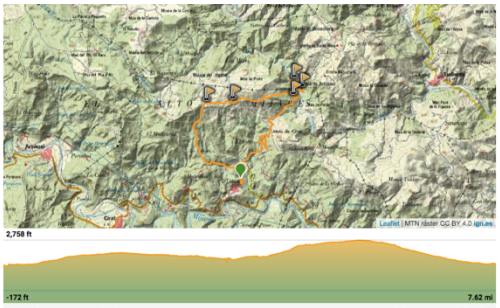

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de El Tormo

Continuem per la pista que arribarà a un punt on naix una sendera a la nostra esquerra i pugem per la mateixa. Travessem una pista i pugem per una sendera que porten les marques del PR fins tornar de nou a una altra pista que no la deixarem fins agafar el camí reial d'Aragó.

El mateix camí reial ens deixarà al primer mas del dia, el dels Gabites. En aquest moment anirem i tornarem per a arrimar-nos als masos d'Artejuela i al de Tadeo. Una vegada de nou al mas dels Gabites ens desviem seguint unes antigues marques de PR.

La pujada fins al mas de Cabeço no és fàcil perquè hi ha parts de la sendera que es fa complicat seguir-la. Recomanem tindre el track a mà.

Una vegada arribem al Cabeço busquem el lloc ideal per a fer el nostre tradicional cafenet amb el deliciós tronc de nadal que ens ha fet M. José.

Després d'una estona gaudint de les fantàstiques vistes des del mas, seguim endavant per la sendera antiga del PR.

Baixarem fins a arribar al camí dels Mors on ens desviarem per la sendera cap a l'esquerra. Arribarà un punt on es troba una bifurcació de senderes, nosaltres deixarem la del PR per a continuar baixant per l'altra.

Aquesta sendera que baixa pel Fire ens deixa fantàstiques vistes. La sendera ens deixarà al camí on es troba la caseta de "El Pairón" i ja sols ens quedarà caminar en direcció al final de la ruta d'avui.

Ruta 189:
Mas de la Costa – Cabeço Roig

Punt d'inici i final de la ruta:

Mas de la Costa (Llucena del Cid)

Travessarem el mas i girarem a la dreta cap a la pista que va al Mas de la Font Podrida de Baix. Continuarem per la pista passant pel mas de Peregrí i la seva font on acabarà la pista i caminarem per una sendera amb marques de sendera local.

La sendera ens portarà al Mas d'Olària, a la font i Mas de la Canaleta. Una vegada ens trobem al Mas de la Canaleta agafarem la sendera que ix de la part alta del Mas que arribarà a una pista.

Seguirem per la pista cap a l'esquerra fins al barranc de la font blanca on la deixarem per a agafar una sendera a l'esquerra.

La sendera arribarà al barranc de la Fontassa, però abans d'arribar al barranc ens desviarem per una pineda per a pujar camp a través cap al cabeço pelat.

Una vegada arribem al cabeço pelat ens impressiona les vistes cap al Penyagolosa. Busquem el lloc ideal on farem el nostre primer cafenet 2021 i a gaudir de les vistes i del moment. Després de fer-nos el cafenet i de menjar-nos dels fabulosos talladets golosos de M. José continuem planejant per dalt de la serralada fins al cabeço roig.

Arribem al Cabeço roig i baixem anant buscant la pista que ens portarà cap a la lloma saltadora. Agafarem la pista i caminarem cap a l'esquerra fins a un poste amb indicacions de les rutes.

Deixarem la pista agafant la sendera que porta marques de PR. Seguirem baixant per la sendera fins a arribar a la pista que ens portarà cap al Mas del Sabater però abans d'arribar abandonarem la pista agafant de nou una sendera amb les marques del PR.

Aquesta sendera acabarà en una pista que arribarà fins al final de la ruta d'avui.

Ruta 190: Penyeta Roja – Muntanya Negra

Punt d'inici i final de la ruta:
Urbanització Tossal Gros (Castelló)

Pugem pel camí i girem pel carrer Alcalde Antonio Ferrer i Pascual. Aquest carrer finalitzarà en un camí que de seguida girarem per una sendera cap a la partida del Bovalar.

A mesura que pugem podem albirar perfectament la Plana. Creurem la sendera que puja cap al Tossal Gros i baixem cap al barranc del sol on envoltarem un camp de tarongers.

Arribarem al camí del Collet que en pocs metres el deixarem agafant una sendera que pujarà cap a la Muntanya Negra. La sendera ens portarà molt prop de l'antiga tanca militar de Muntanya Negra. Deixarem la sendera i camp a través arribem a la tanca.

Per a anar a la Muntanya Negra ho farem camp a través amb l'única dificultat de saber on ficar be el peu perquè no hi ha molta vegetació que dificulta l'accés.

Arribem a la Muntanya Negra i gaudim de les vistes. Tornem per on hem vingut i continuem caminant camp a través buscant la part més alta i el molló del Collet.

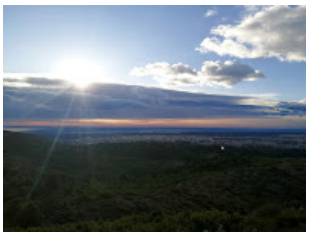

Una vegada arribem al Collet busquem el lloc ideal per a fer-nos el nostre cafenet i el deliciós *Tremolós dolç de llet* que ens ha preparat M. José. Avui estrenarem un fantàstic licor de taronja cassolà.

Una vegada hem gaudit del moment tornem per una sendera que va al Collet i que ens deixarà al camí del mateix nom. Aquest camí el trepitjarem poc perquè de seguida agafarem una sendera a la dreta.

Continuarem per aquesta sendera fins a arribar a l'altre punt del dia, Penyeta Roja. Seguim cap al depòsit i al mateix depòsit baixarem per una pista fins desviar-nos pel camí del Mas de Peret que ens portarà al final de la ruta d'avui.

Ruta 191:
Albocàsser – Font de Tosca

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Albocàsser

Evitem caminar per la carretera CV 129 agafant una pista que es troba a l'esquerra. De seguida haurem de travessar la carretera i pujarem cap a la bassa de les Forques.

Seguim endavant i pugem per una pista de terra que acabarà en una sendera que ens portarà cap al tossal d'en Boix. Per a anar al tossal d'en Boix, dalt ens desviarem de ruta cap a l'esquerra. Arribem al vèrtex geodèsic del tossal d'en Boix.

Tornem per la mateixa sendera que ens ha portat al tossal i ens dirigim cap a la carretera CV 154. Caminem un poc per la carretera fins a desviar-nos pel camí de la font de la Tosca.

Al final d'aquest camí és on es troba la font. Fantàstic paratge amb fabuloses vistes cap a Albocàsser.

Busquem el lloc ideal per a gaudir de les vistes cap a Albocàsser, del cafenet, del licor de taronja i de la coca malfeta de M. José. Una vegada hem gaudit del moment tornem pel camí que ens ha portat a la font. A pocs metres ens desviem cap a l'esquerra agafant una senda.

Aquesta senda passa per varies construccions de pedra seca molt ben conservades. Seguim baixant per la sendera i a l'arribar al barranc del Bovalar ens trobem el pou de les Fontanelles.

El pou es troba just al barranc, el travessem i agafarem el camí de les Tornes. Continuem per aquest camí el tram que transcorre pel barranc fins a arribar a un punt que deixarem el camí i el barranc.

Pujarem un poc fins a trobar-nos una pista formigonada que ens portarà al final de la ruta d'avui.

Ruta 192: Treballadors I

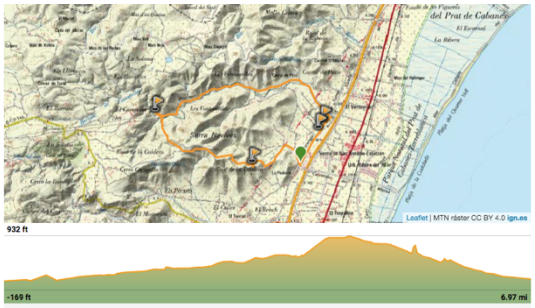

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de les Torres (Cabanes)

Caminem pel camí de les torres en direcció a les torres de Carmelet i la dels gats. Una vegada arribem a la rambleta girem a l'esquerra per la carrerassa del mateix nom fins a arribar al camí de les Fontanelles.

Anirem per aquest camí fins a arribar a una sendera on es trobarà el pou de les Fontanelles.

Aquesta sendera pujarà fins a la ruta dels treballadors. Era una antiga ruta on anaven els treballadors de cabanes en busca de treball.

Una vegada arribem a la ruta dels treballadors girarem a l'esquerra en direcció a la serra dels Pertxets.

Les vistes des de la ruta dels treballadors cap al Mortorum, la ferradura i les agulles és fantàstica, però també ho és cap al prat de Cabanes.

Anem baixant i arribarà un moment que ens desviarem de la ruta buscant el lloc ideal per a gaudir del nostre cafenet i el pastís de formatge amb llima de M. José.

Després d'una bona estona gaudint del moment i de les vistes tornem de nou a la senda i ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 193:
Altura – Alt de Vizcaíno

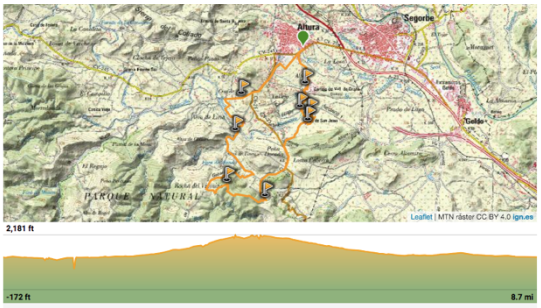

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Altura

Agafem el camí de la Cartuja que ens portarà a la Cartuja de Valldecrist datada a finals del s. XIV. Continuem endavant passant de llarg la rambla de la Cartuja i arribarem a la creu de Sant Joan.

Seguim pel mateix camí que ens portarà a la bassa, també, de Sant Joan. El camí de la cartuja acabarà al camí del mas de Sant Joan on ens desviarem a la dreta per a anar al mas.

El mas de Sant Joan és un mas fortificat d'origen musulmà rehabilitat i que actualment és un allotjament rural. Continuem endavant i arribem a la carretera CV 25.

Agafem la carretera cap a l'esquerra fins a arribar al camí de Gavarda. Al camí de Gavarda seguim endavant fins al camí de la font de Pozuelo on una vegada arribem a la font ens desviarem per una antiga sendera cap a l'alt de Vizcaíno.

La sendera es troba senyalitzada per unes antigues marques pintades molt ben situades.

A mesura que pugem les vistes són fantàstiques encara que no hem tingut un bon dia per a gaudir-les. La senda ens portarà fins a una finca on començarà una pista, nosaltres ens desviarem per a pujar camp a través fins a la part més alta de l'alt de Vizcaíno.

Dalt ens trobarem amb la placa de la ret geodèsica de la Comunitat Valenciana. Serà el lloc ideal per a fer-nos el nostre cafenet i saboretjar els sweet rolls de M. José.

Després de gaudir del nostre moment baixarem per l'altre costat seguint per una sendera que ens portarà a una pista que anirà de nou al camí de Gavarda.

Continuarem pel camí fins a arribar a una bifurcació on el deixarem girant a l'esquerra. Aquest camí ens portarà a un aqüeducte que encara està en ús.

Travessarem de nou la rambla de la Cartuja i a l'arribar a una ramaderia girarem a l'esquerra. També es pot continuar endavant i girar a la dreta pel camí del *llano de los olleros*.

Aquest camí ens deixarà a una bifurcació que girarem a la dreta per a anar a la creu de Pallàs. Tornarem de nou a la carretera CV 25 i només puguem la deixem per a anar amb la via verda i a l'arribar a l'ermita de Sant Miquel la deixarem cap al cementiri.

Quan ens trobem el cementiri a la dreta nosaltres girarem a l'esquerra en direcció cap Altura. Ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 194:
Naixement del riu Llucena

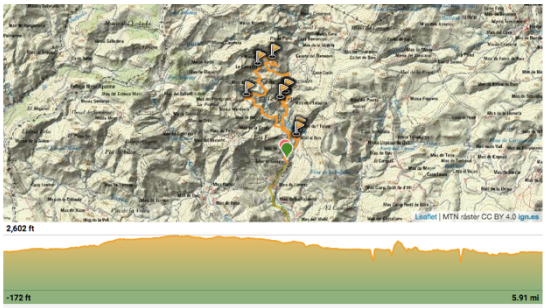

Punt d'inici i final de la ruta:
Mas de Llorenç (Llucena del Cid)

Caminem pel camí fins a trobar una senda a la nostra esquerra marcada amb senyals. Anem pujant per aquesta sendera que al principi fins a la font Podrida es troba molt ben definida però després de la font només a l'arribar al barranc del Bosquet es farà molt més complicat per les argelagues que arriben a tapar la senda.

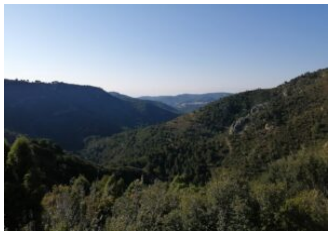

Les vistes cap al riu Llucena i cap a la lloma Talaia pujant cap a la font Podrida són fantàstiques. Arribem a la font que són dos pouets de pedra i continuem travessant el barranc del Bosquet.

Encara que aquesta part de la ruta es complica per la vegetació que arriba a tapar la sendera les vistes i el paratge fa que siga molt agradable anar per l'antiga sendera.

Arribem a la part més alta on es troba una esplanada amb unes fantàstiques vistes cap a Llucena. Serà el lloc ideal, just enfront de les Cingles del Sillaret, per a gaudir del nostre cafenet, del licor de taronja, la mistela i dels saborosíssims pastissos que ens han fet tant M. José i com Festi.

Després de gaudir del moment continuem per la mateixa senda que ens portarà a la Corralissa i al Mas de la Fos.

Una vegada arribem al mas baixarem per una pista formigonada fins al riu. Caminarem fins a les fonts, lloc on es troba el naixement del riu Llucena passant abans per la cova de les Anguiles i la roca de les Estaques.

Seguim endavant cap al pla de les Saleres i seguim per la pista fins a arribar a unes paletes que ens indiquen cap al Molí el Ros. Baixem cap a Molí dirigint-nos cap al riu i per una senderola arribem al toll del Salt. El toll és fabulós.

Tornem cap al molí i per una pista formigonada pujarem cap al final de la ruta d'avui.

Ruta 195: Treballadors II

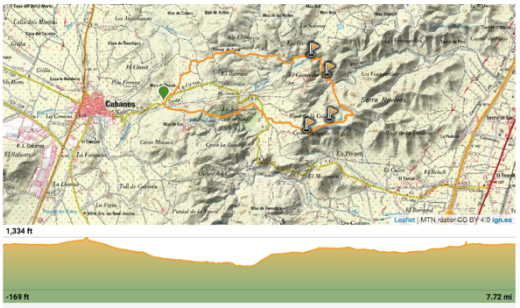

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí vell de la Ribera (Cabanes)

Travessem la carretera de la Ribera (CV 146) i només agafem la pista ens desviem cap a la dreta per una sendera. La sendera ens portarà a una pista de terra, la carrerassa de la bassa blanca.

Caminarem fins a una bifurcació desviant-nos a la dreta i més endavant agafarem una sendera que connecta amb el camí del Mas d'en Queixa.

Anirem fins a un punt on agafarem una sendera que ens portarà al barranc dels Llorenços. En aquest barranc es troba la cova d'en Pantalons o de Petroli.

Passem de llarg la cova i el barranc ens deixarà a l'altura del pou de Fontanelles, on agafarem una sendera que pujarà fins a la ruta dels treballadors.

Caminarem en direcció al tossal del Campello. Abans d'arribar al tossal es troba el corral i la bassa de Quila.

Ens desviem de la ruta dels treballadors per a anar al tossal del Campello, lloc ideal per a fer el nostre cafenet i gaudir del pastís de poma amb natilla.

Després d'estar una estona gaudint del moment tornem cap a una sendera que ens portarà de nou a la ruta dels treballadors.

Passem pel corral de Cassany, la caseta del Ros de Ceguera i arribem de nou a la carretera CV 146 que la deixarem a l'altura del mas de Campello. Al final del mas es troba el camí vell de la Ribera que ens deixarà al final de la ruta d'avui

Ruta 196:
El Quartico

Punt d'inici i final de la ruta:
Hotel Natalmar (Torreblanca)

Travessem la carretera i després passem per baix de l'autopista A7. Només passem de llarg l'autopista ens desviem per la pista de l'esquerra per l'assegador de Don Carlos. Una vegada arribem al barranc del Toll de la Barrota girem per la pista de l'esquerra.

Anirem per la mateixa pista fins a arribar a un punt on trobem una sendera que escurçarà la pujada. Arribem al camí de la Bassa del Quartico. De seguida ens trobem el Mas del Sec i de la Costa.

Caminem per la pista dirigint-nos cap a la bassa del Quartico. Arribem a la bassa i busquem el lloc ideal per a fer-nos el nostre cafenet. Gaudim del cafè, del licor de figa i de les dones de maduixa que ens ha fet M. José.

Retornem per la pista que ens ha portat a la bassa i només ens trobem al camí continuem per l'esquerra cap a El Quartico. Primer visitem l'ermita de Sant Antoni i després l'antiga Escola.

Seguim endavant per la pista fins a arribar al camí vell de Torreblanca on girarem a la dreta. De seguida ens trobem el mas de Miquel, seguim endavant i ens desviem pel camí del Mas de Tena per a anar al mas del Capellà i tornem al camí vell de Torreblanca passant pel mas d'Antoni Petit.

Encara ens trobarem un parell de masos, el d'Espartero i el del Cullerà que encara manté una antiga sènia. Baixarem pel camí vell de Torreblanca fins a arribar de nou a l'Assegador de Don Carlos. Ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 197:
Matet – Alt del Carro

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Matet

Ixirem del poble cap a una pista de terra per mig del carrer l'Era. La pista ens portarà cap al cementiri on ens farà desviar-nos i caminar un poc per la carretera CV 213 per a endinsar-nos de nou a una altra pista de terra. Aquesta pista connectarà amb el camí del Corral Nou.

A mesura que pugem les vistes cap a Matet són fantàstiques. El camí del Corral Nou passa pel corral de Jaluca, el corral del Marqués i la font de Carro.

Arribem a una bifurcació de sendes on ens arrimarem a veure la nevera de Carro. Tornem cap a la bifurcació i anem cap a l'alt de Carro, lloc on farem el nostre cafenet.

Busquem el lloc ideal per a gaudir de les vistes cap al barranc del Compèriz, del nostre cafenet i del bescuit de gerds i coco que ens ha preparat M. José.

Després d'una estona gaudint del moment tornem cap a la bifurcació agafant una sendera que baixarà cap al camí de Villamalur.

Una vegada arribem al camí de Villamalur girem cap a l'esquerra. Aquest camí asfaltat ens portarà a unes quantes fonts: la del Culato, la dels Burros i la font que Naix.

Seguim endavant fins a arribar a Matet pel carrer Mora Balsa on pujarem cap a la dreta pel camí del Piló que ens portarà a veure les vistes des del Piló. Ja sols ens queda acabar la ruta d'avui.

Ruta 198:
Cova del Rat Penat

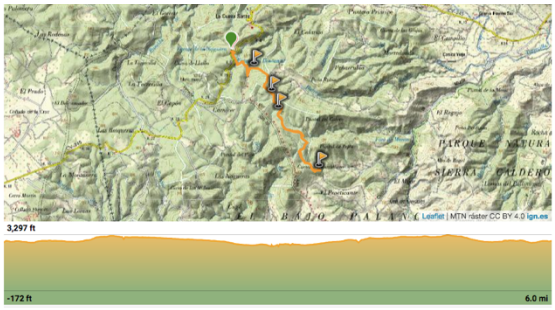

Punt d'inici i final de la ruta:
Cova Santa (Altura)

Agafem el GR 10 cap al barranc de Maipérez i seguim cap a l'altre barranc, el d'Hontanar. No tardem en arribar a la font d'Hontanar o de la Perdiu que es troba només travessant el barranc amb el mateix nom.

Seguim endavant pel GR 10, arribem a un encreuament de camins al pla d'Hontanar i de seguida ens trobem amb el Clot de Carreres. El clot, és fruït de la dissolució de les roques i al no suportar el pes es va enfonsant-se.

Caminem pel GR cap al barranc del Calero fins a arribar a un punt on ens desviarem del camí i caminarem camp a través per a anar directament cap a la cova del Rat Penat. Arribem a la cova que té una reixa que es pot obrir. La cova és fantàstica.

Després de gaudir de la cova tornem al camí camp a través per on hem vingut. I avui farem el nostre tradicional cafenet al camí on ens hem desviat cap a la cova. Com ens agrada gaudir del nostre tradicional cafenet amb pastís de M. José.

Ja sols ens queda tornar per on hem vingut. La ruta d'avui ha sigut d'anada i tornada. Abans de tornar a casa visitem el Santuari de la Cova Santa.

Ruta 199: Les Torberes de Torreblanca

Punt d'inici i final de la ruta:
Torrenostra (Torreblanca)

Caminem pel camí de les Meloneres cap al camí de les Torbes. Quan arribem a l'altura del camí de les Parretes girem cap a l'esquerra endinsant-nos a les Torbes.

Les Torberes es troben dins del Parc Natural del Prat de Cabanes-Torreblanca on podem observar una gran diversitat de fauna.

Després de gaudir d'una bona estona del paratge continuem endavant cap a la platja de Torrenostra.

Una vegada arribem a la platja girem cap a l'esquerra per la platja Natural del Prat fins a arribar a la gola del Trenc. A la gola del Trenc es troba un mirador, lloc ideal per a gaudir del nostre tradicional cafenet i de la coca de cafè de M. José.

Estem molt a gust gaudint del paratge de les torberes i de les platges del Prat. Continuem la nostra ruta agafant la carrerassa del Mollons que ens portarà per un lateral de les Torberes i ens deixarà a la torreta del Senyoret.

Una vegada ens trobem a la torreta del Senyoret girem a l'esquerra cap a la Torre del Marqués o de Donya Blanca, neta de Jaume II d'Aragó.

Seguim endavant per baix de les vies de ferrocarril per mig d'una pista de terra que arriba fins al camí de l'Atall on l'agafarem cap a l'esquerra per a portar-nos de nou a la carrerassa del Mollons.

Una vegada ens trobem a la carrerassa del Mollons girem a la dreta i de seguida deixarem la carrerassa per a agafar el camí de les Funeres a la nostra esquerra. Seguirem rectes per a aquest camí que després serà la carrerassa del Tato només travessem la carretera de Torreblanca a Torrenostra.

Després girem a la dreta per la carretera vella de la Mar i a l'altura del camí de les Meloneres ens desviarem dirigint-nos cap a l'inici i final de la ruta d'avui.

Ruta 200: Algar de Palància - Montcavall

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Algar de Palància

Només deixem el riu enrere girem a la dreta cap al camí d'Escales o d'Alfondeguilla. Quan arribem a la partida dels Planets agafem una pista que es troba a la nostra dreta en direcció al racó de Mora.

Una vegada ens trobem al racó agafarem una sendera que ens portarà a Montcavall. A mesura que pugem les vistes són fantàstiques.

Una vegada arribem al cim de montcavall busquem el lloc ideal per a gaudir del nostre cafenet i els *lamingtons australians* de M. José.

Després d'una estona gaudint del fantàstic moment continuem la ruta cap al racó de Mateu. La senda es convertirà en pista i que ens deixarà al camí d'Alfondeguilla.

Caminem un poc pel camí d'Escales i en la bifurcació abans d'arribar a una bassa ens desviem a la nostra esquerra cap a la rambla de Tàier.

Una vegada ens trobem a la rambla i sense travessar-la seguim per la vora cap a la presa d'Algar on baixarem prop per a travessar el riu Palància. Passem de llarg el riu i caminem pel camí que va fins al poble passant pel molí de dalt.

Ja sols ens queda acabar la ruta nº 200 d'aquest blog i reposar les forces amb els aquarius que ens ha portat Héctor.

Ruta 200

Algar del Palància